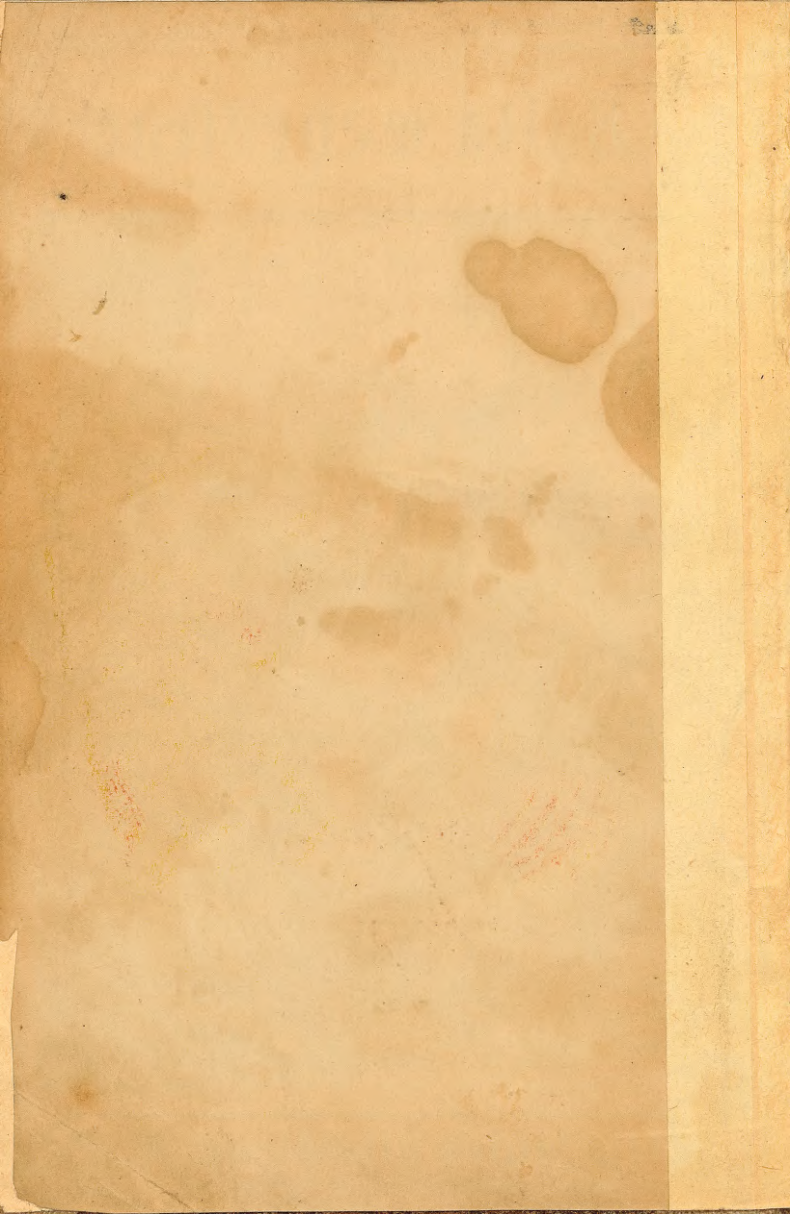

Friedrich Bauer

Baltā wehrdse

Ihsta tautas biblioteka №22.

L 6372
17

L A

Baltā wehrdšene.

Dauks štabšts

ij

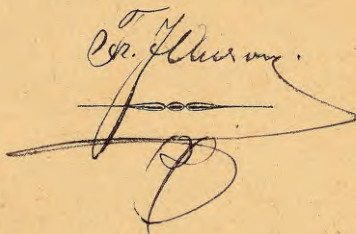
Seemeta-Amerikas muišchturu dšibwes.

Latwišfi

no

Wold. Millera.

Er. Miller

Rigā.

L

Drukats un dabujams pee M. Jakobšona,
Wehweru-eelā Nr. 5.

L. V. B:uj		91
№	№: 346.944.	

0309045468

Дозволено Цензурою. Рига, 2-го Июля 1886-го г.

Virnâ nodata.

Gewehrojama prahwa.

Georgijas walsts galwas pilsehtâ, Sawannâ 1858. g. bij redsâma neparasta kusteschanahs. Leelâs swehrinato teefas pils preefschâ apstahjahs weeni wahgi pehz otreem. Zilweki gahja eefschâ un ahrâ, jo sche isteefaja tahdu toti retu prahwu, kuru wehl schodeen gribeja galigi nobeigt. Teefas istaba bij kâ peebahsta no klauftajeem. Tur fehdeja apfuhdsetais, blakus sawam aistahwim; eepretim swehrinatee teefneschi, un us skatuwes wihsigu pa-augstinajumu atradahs teefas preefschfehdetajs un wina padomneeki. Wifu azis raudsijahs us noseedsneeku. Kahds wina isfkats! Waj tahds ir noseedsneeka gihmis? Waj schihhs dsiki eekrituschâs, behdigi raudsidamâs azis ir breefmigu, postidamu kaislibu spoguki? Ne, teescham ne! Tas naw domajams! Kapteins Wilsons newar buht flepkawa! Tahdas domas bij wiseem klauftajeem. Tur neatradahs ne weens weenigais, kura azis neufluhkotu ar dsitu lihdszeetibu apfuhdsetâ zeenibas pilno stahwu un bahlo, no behdahm fagrausto gihmi.

Paschulait bij prahwas aktis flehgtas; preefschfehdetajs pazehlahs un greefahs pret noseedsneeku, dsikâ trihzofchâ balsi waizadams: „Kaptein Wilson, waj Zuh atsihstatees par wainigu, ka us klajas eelas ar pistoli noschahwuschhi Elisabeti Warenfa jaunkundsi?“ Apfuhdsetais bij peezehlees, wina flaikais stahws stahweja stingri un meerigi, kad pahr wina luhpahm atskaneja spehzigs: „Ja“. Preefschfehdetajs atsehдах sawâ weetâ un teiza: „Nu war aistahws runat.“ Tas us to jau bij fataihsjees un eefahka tuhlin gaischi skanigâ, ustizamâ balsi sawu gruhoto darbu — darbu, no kura atkahrâhs wina aistahwechanâ ustizetâ dsihwiba.

„1850. gadâ, Bristolas ostâ, Anglijâ, stahweja kahhs aizelotaju fugis, gataws us braufschanu. Laulats pahris Warenfi bij tur eerakstijuschees par zelotajeem us Sawannu

un stahweja us oftas dambi ar famahm zeta fomahm un weenigo, desmit gadus wezo meitinu, gaididami us laiwu, kas lai minus aiswestu us leelo fugi." Tif dauds bij aistahws ifrunajis, kad peepefchi apfuhdsetais peezehlahs un teiza stiprâ balsti: „Preefchfehdetaja funks, es pretojos pret mana aistahwja runu, kurfch, kâ leekahs, gluschi ne-wajadfigâ wihsê grib manu dshwes gahjumu aprakftit.“ Preefchfehdetajis runaja klufi kahdus wahrduus ar fameem abâs pufês fehdoofcheem padomneekem un tad atbilbeja dikti: „Kurfch atfinees par wainigu, tam wairs naw nekahdas teefibas, pretotees pret aistahwefchanas wihsi! turpinajat, aistahwja funks!“

Schis turpinaja tuhlin eefahkto stahstifchanu tif meerigi tahkaf, itin ka nemaš nebuhtu tizis trauzets. „Kad nu pahrzehleja laiwa tif drihs neatbrauza,“ wihsch stahstija, „tad gaiditaji, no gara laika moziti, eefahpa kahdâ zitâ masâ laiwinâ, kura krašta malâ atradahs. Seewa fakla skalot kahdus kabatas lakatinus un wihrs winai palihdseja, kamehr masâ meitina palika us tilta pee zeta fomahm. Masgataja laikam bija par dauds pahrleekufees pahr malu — peepefchi masâ laiwinâ apgahsahs un abi laulatee draugi eekrita uhdeni, is kura tos tikai pehz kahdahm ftundahm iſwilka, kâ lihkus.“

„Bija pateefi ruhkts, breefmigi ruhkts, neaismirstams azumirklis preefch masâs Warenfu Elisabetes, kad wina famus mihtos wezafus, famus weenigos kopejus un glabatajus, redseja nedshmus famâ preefchâ. Ufaras aumatam riteja pahr winaš waigeem un wiſi garam gahjeji tika toti aiſgrahbti, bet par wiſeem wairaf kahds jauns matroſis, kurfch nejaufchi bij peenahzis. Tif ko wihsch bij leetas fakaru dſirdejis, tas tuhlin ſakehra masâs roku. „Mahz, nabaga behrns,“ wihsch ſazija mihligi, „tur ir manas mahtes mahja, wina Dewi meerinâs!“ Gluschi weenaldſigi majâ kahwahs aiswestees; drihs wini eegahja kahdâ ſtaltâ mahjâ. Schis matroſis bija tagadejais apfuhdsetais, un ta ſeweete, kura bahreniti uſnehma preezinaja un kopa, bija wina mahte, kapteina Wilſona atraifne.“

„Jaunais matroſis aisbrauza atkal juhrâ un atgreeſahs atpakaf kâ ſtuhрманis. Gads pehz gada pagahja,

Warenfu Elisabete ifauga par ftaistu, mihligu meiteni, kura fajuta firfnigu mihlestibu pret ruhpiگو audschu mahiti un winas weenigo dehlu. Wina tika tureta kà meefiga meita un ar leelu ruhpiگو kopta un mahzita. Beidsot Wilsona kundse nomira; Elisabete tai aisspeeda azis un raudaja deenahm un naktim. Wairaf nedeku pagahja, kamehr jaunais wirsstuhrmans Wilsons no gara juhraz zeta pahrbrauza. Diki nofkumufe audschu-mahsa winu fagaidija, un tad abi aigahja pee mahtes kapa israudatees. Edmunds Wilsons bij weenigais mantineeks, bet winfch tureja par fawu peenahkumu wifu dalitees ar bahreniti. Winfch lika preefch tahs norakstit fawas mahtes fkaisto namu un tahdà wihje ta nu bija gluschi patstahwiga.

„Pa tam winfch bij eezelts par kapteini preefch kahda pretfchu kuga, kuxam pehz kahdahm deenahm bij jabrauz projam. Jaunaja uniformi gehrbees, winfch gahja us fawu wezaku mahju. Satizis Warenfu Elisabeti winfch bes dauds aplinkeem prašija, waj ta grib palit par wina muhšcha beedreni, un nofarkdama ta eeflihdeja wina rokàs. „Wehl tikai fcho juhraz zetu es isbraufschu,“ winfch fajija toti aplaimots, „wehl tikai fcho weenigo, un tad, dahrgà Elisabete, es dšihwofchu tikai preefch Lewis!“ Drihs ween „Kaija“, tà fauza kugi, us kura Wilsons bij par pawehlneeku, lihgojahs pahr Atlantes juhraz wilneem us wakareem. No laba zeta wehja dšihws kugis dewahs bultas ahtrumà us preefchu, bet jaunajam kapteinam tas likahs wehl dauds pa lehni welkotees. „Kaija“ laimigi fafneedsa Bostonas ostu, bet wairaf mehneschi pagahja kamehr ta tika islahdeta un atkal ar zitu prezi peelahdeta; mehneschi, kuxi jaunajam kapteinam islikahs kà gadi. Pehdigi tomehr bija fchi zetofchana pabeigta un „Kaija“ eelaidahs atkal Bristolas ostà. Jaunais kugineeks steidsahs ahtreem foteem us fawu wezaku mahju. Winfch paswanija. Winam par brihnumu fwefchs gihmis parahdijahs durwis un prašija, ko tas wehlotees. It kà fmaga nastà tam uswehlahs us kruhtim, kad dabuja sinat, ka ta mahja, kuxà dšimis un usaudsis, preefch kahdeem mehnescheem pahrdota. „Kur winas agrakà ihpafchneeze dšihwo?“ tas prašija drebedams. „Kunà,“ fwefchais atbildeja, „ka ta ar fawu mihkako aijzetojufe us Ameriku.“

„Tee ir meli!“ juhrneeks brehza dufmigi. „Warentu Elisabete ir mana bruhete un es, kapteins Wilfons, katru winas apmelotaju fauffchu pee atbildibas!“

Jaunais mahjas ihpafchneeks paraustija plezus, un atwehris durwis, luhdja eugeneeku eenahst eeffcha. „Es nupat dsirdeju, ka Juhs esat kapteins Wilfons,“ winsch fazija. „Preefch diweem mehnescheem es pirku fcho mahju no Warentu Elisabetes, mana pasihstama, Amerikaneefcha Samuela Sanderfa mihtakas, kuri tuhlin pehz tam kopâ pa juhru aizzetoja.“ — Ka no pehrfona fpehereena trahpits kapteins fatima fawu wezaku mahjas ihpafchneeka rokâs un tifai ar leelahm puhlehm isbewahs winu no gihbona atdsihwinat. „Ja Juhs wehlatees to ihpafchumu no manis atpirkt atpakat, kapteina funks,“ fainneeks fazija, kad tas, bahls ka nahwe, no wina atwadijahs, „tad Juhs warat par to pafchu zemu dabut, zit es esmu maksajis.“ Edmunds Wilfons pateizahs un gahja lehneem foteem us kahdu weefnizu, kur tas pawadija wairak nedekas dsila weentuliba. Kad winsch pehdigi atgreesahs us „Kaiju“, kura pa tam bija no jauna peelahdeta, tad wif matroschi istruhfahs par wina pahrwehrtrufchos isftatu, tomehr tee preezajahs toti, kad isdsirda, ka winu labais kapteins brauffchot atkal lihds. „Kaijas“ sehgeles tifa uswilktas un wina fchkehla atkal wilnus starp jauno un wezo pafauli, bet winas kapteins nebija wairs tahds, ka agrak. Wina dsihwes preeks bija pagalam; daudsreis matroschi eewehroja, ka winsch pahrleezees pahr kuga malu raudsijahs uhdeni, it ka tahds, kurfch mekle nahwi. Spirtais juhrneeka gihmis, kurfch preefch kahdeem mehnescheem, ka rose seedeja, bij palizis lihka bahlumâ, duhfchigo azu fposchums bij isdsifis un agrak stingri pazelta galwa nokahrahs semu us kruhtim.

Beidsot „Kaija“ eebrauza Sawannas ostâ. Edmunds Wilfons gahja lehnâ pa pilsehtas leelako eelu us fawu weefnizu. Winsch bij apnehmees, fawai dsihwibai darit galu un preefch tam peelahdetu pistoli panehmis lihds. Beepefchi winsch eewehroja kahdu pastaigadamos pahriti. Sahpigs dufnu kleebsjeens isspruka is wina mutes. Ta

bija wina, wina, kuru tas tif toti mihleja, un kura to tif toti bija peekrahpufe, nolaupidama wina mantu un firde-meeru! Preezigi tehredama wina gahja sem fama isredseta rokas, neleela attahlumâ fulainis tos pawadija — zaur wina naudu ta bija fcho patihkamo stahwofli eeguwufe. Uzmirkli Wilsons fagrahba nahwigo eerozi un nostahjabs neustizigajai zekâ, bailigs eekleedseens peerahdija, ka ta winu pasina. Schahweens norihbeja un Warenfu Elisabete eeflihdeja fama pawedeja rokâs, bet Wilsons gahja meerigi us polizeju, lai femi usdotos par flepkawu. — Schis ir ihfais flepkawibas stahsts, mani lungi,“ aistahws beidsa famu runu, „stahsts, kuresch weenkahrschaki un firde aisgrahboschaki newaretu notift. Behz manahm, un es zeru ari pehz wifu domajofchu un juhtigu zilweku domahm, pawisam nezereti ahkahrtigi gadijumi un peepefchas dufmas fcho no masahm deenahm tif kreetnu dabu pawedufchi us noseedsigu nahweschanu, un zerams, ka neweens ne-eedroschinasees, eewehrojot leetas klajo sakaru, winu noteift par wainigu.“

Aistahws apklusja, un gan reti kahda runa buhs klauftajus ta aisgrahbufe, ka fchi. Wiif tureja par neeefpehjamu, ka schahdam zilwekam waretu fpreeft nahwesfodu. Tagad preefschfehdetajs greefahs pret apfuhdsseto un praftija: „Waj Jums wehl kas, ko preefsch famas aistahweschanahs fazit?“ Apfuhdssetais peezehlahs un fazija: „Ne preefsch famas, bet preefsch Amerikaneeschu likumu aistahweschanas. Swehrinatee lungi, juhs sinat tif pat labi, ka es, ka jebkura walsts tikai tad war zeret kluht pilniga, kad winas likumi us mata teef ispiditi. Kas jums dalas, ka mans noseegums notizis zaur daschadu nelaimigu apstahktu dsinekteem! Weenkahrschaki nemot, tas bija noseegums pret wispahrigem pafaules likumeem; ta bija flepkawiba. Mana aistahwja jaukajeem wahrdeem, kuri leekahs pamodinajufchi juhsu lihdszetibu, likuma sposchumâ jaiskubst, ka sneegam faule. Sche es stahwu juhsu preefschâ, noseedssees wisgrubtako noseedsibu. Nekahda pafaules wara nespehj manu noseedsibu ideldet un mani attaisnot, bes ka zaur to wispahrigai droschibai nedraudetu breefmas. Ja gribat lai

juhs un juhsu taisnos likumus zeenu, tad spreeschat mani par wainigu!"

War gan fazit, ka schihs runas panahkums bij wehl leelaks, nefa pimit aistahwa runai. Ditsch klufums waldija sahle; klufums, kas willahs wairat minutes. Peepefchi eesauzahs kahds no klaustajem: „A fine fellow!“ (Apbrihnojams sehns!)

Tuhlin preefschfehdetajs peezehlahs no sawa sehdeka un fazija nopeetni:

„Es usazinu runataju, kurfch zaur sawu issaufschanos teefas darischanas nelikumiga wihsê trauzeja, lai usdod sawu wahrdu!“

„Mans wahrds ir Dscheks Dibbins,“ kahda dobjahals atbildeja, „un esmu plantaschas ihpaschneeks Georgija.“

Behz scha ihfa trauzejuma smehrinatee atkaphahs sawa istaba. Behz pusstundas mini atnahza atpakat ar weenbalfigo spreedumu „wainigs“. Melaimigais kapteins fanehma meerigi nahwes spreedumu un pateizibas pilns preeka stars atspihdeja wina bahlaja gihmi; tad nahza saldati un aisweda wina projam.

Dtra nodata.

Dscheks Dibbins.

Kahdas juhdses pret wafareem no Sawannas, Georgijas walsts peenem pawisam sawadu isskatu. Milfigee muhscha meschi mainahs ar apstrahdateem klajumeem un kuplas plantaschas ar muklajeem purweem un beeseem needrajeem, kurds aligatori mahjo un uhdens tchuhstas gluhn us laupijumu. Ihpaschi upju turwuma schihs semes augu daschadiba zetotaju pahrsheids. Stihgu augi platlapaini muklaju stahdi, needras mahjas augstuma, nezaurredsami truhmi apklahj semi un aug is tumfchibruhna purwaja ar alasch atjaunodamees spehkeem. Pa wineem lehfa milfigas wehrfchu wardes, wakarods un naktis til stipri kurfchkedamas, ka grihot negrihot eenahf prahta wina wahrda braktu bauroschana. Leelajods meschods sem milfigeem palmu un zeedru kokeem aug ihpascha stahdu

kahrta; fmarfchofchi jafminu un wihnogu krahmi ir tif beeschi kopâ fa=augufchi, ka zilwekam bes zirwa nemaš naw eefpehjamš ifkultees zauri.

Zaur fcheem mefcheem labi kopti zeti wed no weenas plantafchas uš otu, un zetotajs, zaur tabakas un zukura needru laufceem dedfinadamâ faules karstumâ fwihšdams, peepefchi tizis fchahdâ dseftrâ beesumâ, nesin kâ wareno Raditaju godat un flawet, par atfpirdsfinadamo milfigo foku pakrehfli. —

Demini mehnefchi jau bij pagahjuſchi pehž augfchminetas eewehrojamâš prahwas, kad kahds plantafchas ihpaſchneeks jahja pa to zetu, kurſch nahk no Georgijas, ſtarp zukura needru laufceem. Preefſch wina leelâ ſtahwa bija firgš, uš kura taš jahja, gandrihš par maſu. Leelais platais gihmiš, no faules tâ nodedſis, ka iſto krahfu wairš newareja iſſchfirt, gan nebij fmuks, bet maſâš, ſilâš aztinas iſrahdija tifdaudš labfirdebâš, ka taš uſſkatot rupjâ gihmja eefpaidš pawifaſam iſſuda. Abâš puſeš zelam plaſchajôš laukôš ſtrahdaja pulkôš Negeru wehrgi, dſihtu un waditi no uſraugu pahtagâš. Schur un tur zeta malâ melnee ſtrahdneeki bij ſapulzejuſcheeš kahda kupla koka paehnâ, kahdu brihtinu atpuhſteeš. Tiklihđſ tee jahjeju eeraudſija, tad tuhlin pazehlahš un rahwa leelâš platmales no ſprogainajahm galwahm, faukdami: „Labriht, maſa (kungs) Dibdins!“ Jahješ atſweizinaja ſmaididamš un pameta ar roku, pee lam melnee tuhlin atkal nometaš ſemê.

Dſikâš domâš nogrimis Dibdins jau bij wairaf ſtundu jahjis, kad to peepefchi iſtrauzeja ſkaſch kleeđſeens. Winſch iſtruhkâhš kâ no ſapna un ſtatijahš pahri uš maiſa lauku, no kura kleeđſeens atſkaneja. Milfigš uſraugš wihžinaja ſawu pahtagu uš kahdâš Negereneeš plifeem plezeem, kura gaudofchâ baſſi luhđſahš ſchehlaſtibâš. Kreetnais Dibdins jau newareja pazeefi redſam wihreeti ſitam, kur tad nu wehl ſeeweeti! Winſch apureja ſirgu, pazehlahš ſeglôš un kleeđſa no duſmahm drebofchâ baſſi: „Che, wihrš, waj tuhlin nenoftafſeeš no ſiſchanâš!“ Laikam winſch bija pa tahtu, jo uſraugš nedfirdeja wina wahrduš un turpinaja uſſahkto pah-

mahzifchanu. Tas bij preefch Dibbina par dauds. Rà fibins wifch nolehza no firga un maf azumirkfòs bija pee usrauga, tam usbrehkdams: „Zilweks, kà Tu usdrofchinees fcho nabaga feeweeti tà mozt!“ Usraugs nolaida pahtagu un skatijahs brihnodamees us no dufmahm nofarkufcho trauzetaju. „Es wehkreif prafu, kò wina ir nofeegufees?“ Dibbins ruhza.

„Kaut man gan tikai fawai kundsei par to atbilde jadod,“ breefmigais moztajis atbildeja, „tomehr es Zums teifchu, kà fchi feeweete ir flinkafais radijums wifà muhfu plantafchà. Redseet, kungs,“ wifch peebilda, rahdidams us kahdeem maifa stahdu kuhlineem, „tas ir wifš winaš fcha rihta darbs.“ Pee fcheem wahrdeem usraugs ahtri apgreeshahs un pajuda kahdà fchaurà tekà.

„Kam fchee laufi peeder?“ Dibbins prafija Negerenei, kura puhlejahs apfegt famus plifos afnainos plezus.

„Al labais, labais mafa,“ wina atbildeja, „tas wifš, kò Zuhš fche redseet, ir mis (jaunkundse) Learas ihpafchums.“

„Es armeen biju dsirdejis,“ Dibbins teiza nopeetni, „kà fchi kundse koti laba pret faweem laudim.“

„Al mafa,“ wehrdsene atbildeja, „tas teefa, tas glufchi teefa! Bet tas wihrs, kas nupat Tutku kuhla, ir koti, koti kauns, ihpafchi pret Tutku.“

„Pee joda!“ Dibbins lahdeja, „tad Tu to gan laifam pelni?“

„Al ne, mafa,“ jaunà Negerene atbildeja, bailigi pafkatidamees. „Tutka ir laba. Preefch trim gadeem Tutka faprezejahs ar kahdu Negeri, par kò mafa Brauns bij koti dufmigs, jo mafa usraugs gribeja, lai Tutka eet pee wina, un wifch mozija tahs wihru tik ilgi, kamehr tas aifbehdsja us feemeeteem, kur dsihwo labaki laudis.“

„Seekahs, kà Taws wihrs ari ir leels palaidneeks.“

„Ne, ne, labais mafa,“ Tutka apleezinaja. „Vips ir uszihhtigs Negeris un naw palaidneeks. Wifch strahdaja no rihta lihds wehlai naktei, un kad wifch gahja, tad man fazija: Tutka, es nahlfchu atpakaf. Turees ftingri, gahdà par muhfu jehnu.“

„Kas ar to puifu ir?“ Dibdins pehtija.

„Negereene neatbildeja nefa, tikai aplahja gihmi ar rokahn.

„Lai jupis Dewi parauj, wezà ragana!“ Dibdins peepešči usblahwa, „nepinkšči — jeb Dew klahsees flitti!“

Tutka eedrebejahs pee šcheem wahrdeem un pazehla luhgdamees azis uš augšchu, bet wina eewehroja Dibdina azis pahri šposčas afaras un zaur to apmeerinajahs.

„Ja, labais masa dabuhs wifu sinat. Launais usraugs wakar manu sehnu nonehna un pahrdewa.“

„Pahrdewa!“ Dibdins atfahrtoja un otra afara špeedahs wina godigās azis.

„Ja, pahrdewa,“ Negereene apstiprinaja, „winsch panehna maso šipši, kuresch bija trihs gadus wezs un pahrdewa šweščham masam par desmit mahrzimahm.“

„Kā to kungu fauz?“ Dibdins waizaja.

„To masu fauz Samuelu Sanders. Winsch dšihwo netahlu no šchejeenes un nahš beešči ween pee mis Learas. Winsch ir loti launs zilweks un neschehligi mozot nabaga Negerus.“

Šweščā wahrdu dširdot; Dibdins nogrima dšitās domās. Winsch newareja atzeretees, kur šcho wahrdu bija dširdejis. Wifus aplahrtejos plantaschu ihpaschneekus winsch pašina un šinaja, ka starp teem neweenu tā nešauza — tam wihram wjadšeja buht nesen atzekojščham — bet kur winsch tatschu šcho wahrdu bija dširdejis?

Tutka laikam nomanija wina domās un šteidsahs palihgā: „Masa Sanders dšihwo tikai ihšu laiku šcheitan. Winsch nahš iš Anglijas un ir loti bagats.“

Dibdina azis eemirdsejahs, winsch likahs usminejis, kur mineto wahrdu dširdejis.

„Ko Tu domā, Tutka,“ winsch prasija domigi, „šapehž Sanders tik beešči apmeklē Tawu kundši?“

„Runā,“ Negereene atbildeja, „ka winsch gribot prezet mis Learu un ka launais usraugs winam pee tam palihšot.“

„Tas blehdis!“ Dibdins noruhzahs, tad winsch pagreesahs pret Negereeni un fajid: „Es aišjahščhu pee

Tawas kundses. Tu atdabufi famu sehnu atpakat, bet Tew wajaga buht gudrai. Ufraugi stingri Sanderfu un wina palihgu, un pasino man wifu, kas noteef. It nedetas es buhschu schaja pascha weeta un tad Tu man wifu istahstifi. Ja redseschu, ka us Tewis war palaištees, tad atpirkschu Tewi un palaidischu brihmu."

"At mafa, labais mafa," Negereene fazija, preeta afaras flauzidama, „zit labi un schehligi Zuhš esat! Kad mafa nabaga Tutkai atdos maso Sipfu tad wina preeksch Zums ees waj uguni!"

"Tas nemas naw wajadfigs," Dibbins atruhza, „es tikai gribu, lai Tu turi azis un auzis wata un eewehro wifus launumus, kas noteef Tawas flaištās un labās, bet nestiprās kundsenes ihpaschumā. Jo ka tur ne-eet wairs pareisi, to es flaidri nomanu, un mans peenahkums ir, mana nelaika labaka drauga Scharlesa Leara weenigo meitu apfargat pret scho negehli. Waj Tu saproti, Tutka?"

"Es saprotu gluschi labi, mafa," Negereene atbildeja. „Mafa Dibbins grib pats prezet flaišto mis Learu, tas ir pareisi. Mafa ir labs, toti labs, bet nesmuks; Sanders atkal ir smuks, bet launs. Bet muhsu mislonari faka: Skaitums pahreet, bet labfirdiba paleef muhschigi. Zilweks reds tikai to, kas azu preekscha, bet Deems eeskatahs firdi."

"Un es Tew faku, Tutka," Dibbins teiza bahrgi, „ka pfahpiga seewa ir neleetiga, bet klufa ir ka kofs, kas stahdits pee uhdens eelejahm. Turi muti zeet un azis wata! Behz nedetas laika es Tewi schepat sagaidischu!"

"Pee scheem wahrdeem winsch Negereenei eedewa kahdu naudas gabalu un tad steidsahs atpakat pee fama firga.

Trescha nodata.

Ne j a u f c h a f a s t a p f c h a n a h s .

Gresni eerihkota Learmuischas fungu istaba sehdeja burwigi flaišta muischas ihpaschneeze, mis Helene Lear, un farunajahs ar kahdu jaunu, toti smalki gehrbuchos fungu. Jauna wihreescha ihsweiziga waloda winai labi patika, tadeht ta jutahs nepatihkami pahrssteigta, kad

fulainis eenahza, pasinodams, ka Dibdina lungs wehlotees ar winu runat.

„Sati, ka es to fchodeen newaru peenemt,“ wina fazija ihdsigi, „tadeht, ka jau ziti weest preefschâ.“

Bet winas weests, Sandera lungs, pamahja fulainim, lai paleef un fazija, laipni paklanidamees: „Neatraidat jel to lungu, atlaujat winam eenahst.“

„Ak, Sandera lungs,“ mis Leara atbildeja, „tas wihrs ir rupjfeh un neisweizigs, winsch neprot isturetees, kâ isglichtotam zilwekam peeklahjahs un buhs mums tikai par kawekli.“

„Nu, tad mehginasim winu drusku pamahzit — jeb isturetimees tã, it kã kad wina nemas nebuhtu.“

„Wed to lungu eefschâ,“ mis Leara pawehleja. Drihs pehz tam dsirdeja smagus fokus tuwojamees, durwis lehni atwehrahs un tanis parahdijahs Dibdina platais stahms. Neisweizigi palozijees, winsch apsehдахs un fazija labprahtigã balsti: „Pateizos Jums, mis Leara, ka fchoreis man nelikat garo zetu weltigi nostaitat, kã tas jau daudsfreis notizis.“

„Par to Jums japateizahs tikai fchim lungam,“ jaunkundse atbildeja fastaitusees. „Te es Jums stahdu preefschâ sawu tuwako kaimiru, Samuelu Sanderfa lungu.“

„Preezajos, ar to eepasihtees!“

„Ja Jums tur nelas naw pretim, tad turpinasim ussahkto farunu,“ Sanders greesahs pee eenahzeja, „waj ne, Dibdina lungs, Juhš efat kreetns literaturas pratejs? Domaju, Bulwers buhs ari Juhšu mihtakais rakstneeks?“

„Ne,“ fchis atbildeja, „man labaki patihl Dikens.“

„Waj drihktu waizat, kadeht?“ Sanders sobodamees waizaja.

„Tadeht, ka winsch sawus stahstu waronus krahfo tahdus, kahdi tee pateefibã ir, turpretim Bulwera stahstõs wisnegehligakee blehschi isflatahs kã goda wihti.“

„Sanders fakoda sobus un usstatija pehtofchi runataju, bet fchis to nemas ne-eewehroja un greesahs pee mahjas kundses, fazidams: „Preefsch kahda gada Sawannã notifa brihnischkigs atgadijums, gluschki kã kahds romans. Warbuht Juhš jau efat dsirdejuschki par nelai-

migà kapteina Wilfona nahwi?" — Mis Leara atbildeja, ka ne-efot dsirdejuse.

„Tad ez Jums to istahstijchu,“ Dibbins fazija un eefahka fawâ parastâ weenfahrfchâ mihsê stahstit, bet wehl winsch nebija tahku tizis, kad Sanders peezehlahs, gribedams atwaditees. „Luhdsju, paleekat wehl kahdu brihdi,“ mis Leara luhdsahs, kura bija usmanigi klaufrjusees. „Dibdina lungs drihs beigs un tad mehš warefim uffahkto farunu turpinat. Sanders nedrihſteja luhgumam pretotees un palika, bet israhdijahs loti fajuzis un ne-meerigs. Pehdigi, kad Dibbins nobeidsa fawu stahstu, mahjas kundse isskaidroja, ka fen nebijuse dsirdejuse tif eewehrojamu notikumumu un waizaja, kâ fauzot nelaimigās Warenſu Eliſabetes pawedeju.

„Eſmu loti aiſmahrfchigs,“ Dibbins atbildeja, isliſdamees it kâ mehginatu atzeretees. Peepeſchi winsch pagreeſahs pret Sanderi un waizaja nopeetni, winu ſtingri uſluhkodams: „Waj Juhs ſchahs prahwas laikâ nebijat Samannâ? Warbuht Juhs atzeresatees negehka wahrdu?“

Samuels Sanders peezehlahs un uffkatija breeſmigham azim runataju, tad winsch ſneedsa mis Learai roku un fazija ſatrizinatâ balſt: „Luhdsju, atlaiſcheet mani! Man reebjahs ſcha rupjâ zilweka ſtahſti.“

Dibbins iſliſahs, it ka neko neredſetu un nedſirdetu, wiſas wina domas nodarbojahs weenigi ar aiſmirſto wahrdu. Peepeſchi winsch iſſauzahs: „Ja, nu es atzeros negehka preeſchwahrdu — winu fauza — Samuelu!“

„Man tas gods atwaditees, ar Deemu! „Sanders iſſauzahs ſchai paſchâ azumirkli un ſteidsahs pa durwim ahra.

„Ak Dibdina lungs,“ mis Leara iſſauzahs, „zaur fawu ſtahſtu Juhs iſſauzat muhſu intereſanto farunu.“

„Noſchelloju,“ Dibbins atbildeja, „ihpaſchi tadeht, ka man nodoms, ar Jums farunatees tikai par weikala darifchanahm.“

„Nu tad paſteidsatees, lai teefam drihs galâ!“

„Juhs ſinat,“ Dibbins fazija ſlumigi, „ka es biju Juhsu nelaiſka tehwa labakais draugs. Mir dams winsch man pawehleja, ruhpetees par Jums. Ja, winsch fazija wehl wairaf, bet es to nefazifchu Jums, jo ſinu, ka

Zuhs mani eenihstat. Runaſm tiſai par weikala dariſchanahm. Man jaſafa ſkaidri, ka Zuhsu uſraugs man nepatihſt! Wiſch par daudſ warmahzigs!“

„No?“ miſ Leara iſſauzahs. „Tas newar buht! Mans uſraugs Brauns ir kreetnis zilweks!“

„Pawifaſm otradi, neſà Zuhs domajat,“ Dibdins atbildeja meerigi, un tad ſmalſki iſſtahtſtija wiſu, ko pats ar ſawahm azim redſejis.

Jaunà kundſe klaufſjahs loti aiſgrahhta, „Ut Deems, ziſ breeſmigi!“ wiſa pehdigi iſſauzahs aſaras ſlauzidama. „Un tahdas leetas noteef uſ mana ihpaſchuma? Wehl ſchodeen liſſchu to iſmeklet.“

„No ka?“

„No Sanderſa kunga.“

Dibdins ſmehjahs. „No Sanderſa kunga! — Waj Zuhs to kungu tiſ labi paſihſteet?“

„Sinams,“ miſ Leara atbildeja, druſtu noſarſkdama, „wiſch ir loti godajams un augſtſtirdigs zilweks, un labpraht mani pabalſta wiſàs weetàs un leetàs.“

„Waj Jums ir kaſhdi peerahdijumi par wiſa augſtſtirdibu?“ Dibdins waizaja nopeetni.

„Daudſ, loti daudſ! Ut, kaut Zuhs ſinatu, ziſ laipnis wiſch pret ſaweem wehrgeem. Ziſ loti wiſch ruhpejahs par wiſu garigu un laizigu labſlahjibu —“

„Ir jau labi,“ Dibdins wiſu pahtrauza, „bet ſchoreiſ, eſ luhdſu, eſat tiſ labi un iſmeklejat paſchi to leetu. Gahdajat, lai nabaga Tutka atdabu ſawu behrnu un lai ta turpmaki wairſ netiſtu beſ wainas nezilwezigi mozita. Waj Zuhs to darifeet?“

Jaunà kundſe gan jutahs apwainota zaur ſcheem wahrdeem, tomehr wiſa ſawaldijahs un atbildeja meerigi: „Eſ dariſchu, kà Zuhs wehlatees.“

„Dibdins palozija galwu un tad turpinaja: „Zeeni-jamà Leara kundſe, ja gribat iſdeldet ſaunumu ar wiſu ſakni, tad atlaiſchat uſraugu Braunu.“

„Tas ne-eet,“ jaunkundſe atbildeja, „uſraugs Brauns ir wiſadà ſinà labs un kreetns zilweks un ja wiſch tajà leetà druſtu pahſteidſees, tad to tuhlin newar tiſ ſtingri ſodit.“

„Es Zuh's wehl reif luhdsu, waj atlaidiseet usraugu Braunu, jeb ne?“ Dibbins prastija loti nopeetni.

„Ne.“

„Tad es nahku pehdigo reif. Mirstot Zuh'su tehws man atflahja fawu mantas stahwofli un es ar bailehm dabuju sinat, ka winam daudj wairat paradu, nekà wisa mantas wehrtiba un ka winsch pilnigi atrodahs bagatu Sawannas tirgotaju rokàs. Tagad jau weseles gads pagahjis pehz Zuh'su tehwa nahwes un tapehz paradu deweji drih's fahks prastit naudu. Beenemat manu padonu, pahrdodat leelako datu Negeru un aprobešchojat paschi fawas isdoschanas.“

„Es jau meenu datu wehrgu pahrdemu Sanderfa kungam,“ mis Leara atbildeja skumigi.

„Zit winsch Zums maksaja gabalà?“

„Memahku fazit. Scha weikala isdarischanu es atstahju fawam usraugam.“

„Zuh's atstahjat wifu blehdigeem tehwineem,“ godigais Dibbins issauzahs faskaittees, „beidsot atstahseet ari paschi femi!“

„Dibdina kungs, Zuh's esat pa daudj rupji!“

„Ja, es esmu loti, loti rupjsch,“ Dibbins atbildeja skumigi, „ihpaschi tad, kad man te eekschà wahrahs.“

Labu brihdi abi sehdeja flus't pahrdomadami, tad atkal Dibbins eesahka:

„Mis Leara, pahrdodat man diwus dutschus no saweem Negerem, es maksaschu peeztuhk'stosch dolarus gabalà.“

„Ne, ne,“ jaunà kundse issauzahs atraididami, „es nepeenemu nekahdu augst'irdibu.“

Dibbins bija peezehlees un fazija nopeetni: „Mis Leara, es tagad aiseeschu. Waj es drih'stu drih's atkal atnahkt?“

„Zuh's mih'tojat patees'bu, Dibdina kungs, meitene is-skaidroja. „Man patiktu, ka Zuh's nahktu jo retaki, jo labaki. Zuh's paschi redsat, ka muhsu wahrdi un domas nefader kopà.“

„Es nenahk'schu agraki, kà tikai tad, kad wisleelak'à wajadsiba mani fauks,“ Dibbins fazija dreboschà balfi un neisweizigi palkanijees atstahja istabu. Bet mis Leara atlaidahs us dihwana un atahwa sawahm asarahm pilnigu watu.

Zeturta nodala.

Isbehdsis wehrge.

Skumigi galwu noduhriš Dschešs Dibdins jahja mahjās. Dsklās domās nogrimis wiņsch atlahwa sirgam pilnigu waku un nemas ne-eewehroja, ka jau metahš tumšch, kad wiņsch šafneedsa beeso mešchu, kurešch issteepahš lihdsi wina ihpašchumam. Jau gandrihs weselu štundu wiņsch bija jahjis zaur mešchu, kad tas peepešchi istruhkahš is šawahm domahm. Kruhmi notšhabeja un kahds tumšchš stahws šagrahba sirga pawadu, to apturedams.

„Kaš tur ir?“ Dibdins usbłahwa. „Azumirkli laid sirgu walā — jeb, lai jods Lewi parauj!“

„Naudu šchurp, kungs!“ usbruzejs apšpeestā balši šehrza; „naudu šchurp — jeb es Juhs noschawšchu, ka funi!“

Dibdins nelahwahš eebaidtees. Azumirkli wiņsch nolehza no sirga, usbruka ar wifu šparu laupitajam un pehz ihša zihnina bija to pahrspehjis, ka tas sem wina kahjahm lozidamees luhdsahš:

„Schelastibu, kungs, šchelastibu! Es esmu loti nelaimigs.“

Dibdins usšchihla uguni un apgaismoja usbruzeja gihmi. „Tad wehrge Tu esi? — Kam Tu esi isbehdsis?“

„Mis Yearai,“ melnais atbildeja, bailigi peezeldamees un šaberštos lozellus taustidams.

„Kad Tu isbehdsi?“

„Preekšch kahda gada.“

„Waj tad Tu tif ilgi wareji šchaitan paslehyptes?“

„Es wifu laiku usturejos Seemelōš un tika preekšch kahdahm deenahm atnahzu pehz šawas šewas un behrna,“ Negeris stahstija.

Djwaks Dibdins nejaušchi eegahdajahš Tutlas stahstu un šahla usmanigi flauštees.

„Kā šauz Tamu šewu?“ wiņsch prasija.

„Wiau fauz Tutku,“ Negeris atbildeja; „wina ir laba un flaiſta. Behnam ir tahds patš wahrds lã man; to fauz Lipſi.“

„Kapeh; Tu aiſbehdi?“

„Miš Learai ir laba firđš, bet usraugš ir loti ſaunš,“ behgliš iſſklaidroja. „Lipſiš dabuja ſatru deenu pehreenu, ſaut gan wiaſch bija alaſch uſzihtigš. Beidsot Brauna lungš wiau ar waru atſchihra no Tutkaš un maſã Lipſa; tadehl wiaſch aiſbehdiſa. Atpakał nahlot, nabagš Negeriſ iſdema wiſu ſawu nauđu un ſin, ſa beſ tahš ſeewai un behnam newar neko palihđſet.“

„Nabagš ſehnš,“ Dibdiſ buhinaja; „eš peedoſchu ſawu pahdroſcho uſbruzeenu. Nah; man lihđš, tur Tu ari ſatikſees ar ſeewu un behru. Geſim.“

Pee ſcheem wahrdeem Negeriſ ſkani uſgawileja: „Labaš maſa, lã lai Jumš pateizoš! Lipſe ees preekſch Jumš waj uguni! — Eš dabuſchu redſet Tutku, ſawu ſeewu! Waj maſa tã neteiza? — Eš dabuſchu butſhot maſo Lipſi! Waj to ari maſa neapſolija?“

„Turi muti, neklausteš!“ Dibdiſ to pahtrauza. „Ko eſmu ſazijiš, taš notikš.“ Tad wiaſch uſlehza ſirgam mugurã un, no Negera pawaditš, jahja uſ mahjahm.

Beh; pušſtundaš jahjeena meichš beidsahš un funu reeſchana paſludinaja, ſa tee jau atrodahš pee plan- taſchaš wahrteem. Sehtã eejahjot, leelš ſpehzigš usraugš toš apſweizinaja. Dibdiſ nolehza no ſirga un usraugam roku kratidamš ſazija: „Gahdajat par ſcho melno, lai taš dabu ehſt un gulet. — Waj naw kaš ſewiſchłš atgadijees, lamehr nebiju mahjãš?“

„Behſtneſiš iſ Sawannaš ſche bija,“ usraugš ſinoja, „un atneſa ſahđu loti ſwarigu teeſaš pawehſtiju.“ — Beſ tam man wehl japafino, ſa aſinſfunš Nero ſakodiš maſo Timu.“

„Noſchaujat tuhliã to neſwehru!“ Dibdiſ ſaklai- tees iſſauzahš.

„Bet kungs, tas ir muhsu weenigais us Negereem eemahzitais funs.“

„Es Jums faku, Gordon, tom negehlīm jamirst, eelam es Sawannas wehstuli esmu lafjīs. Mani Negeri teel tif labi tureti, ka neweens no teem nemehginahs behgt.“

„Nero malfā diwāimts mahrzinas sterlixu.“

„Wiafch naw ne diwas mahrzinas wehrtis! zitadi tas nebuhtu usbruzis masam behrnam.“

„Puika bija pats wainigs, kadehl wiafch peegahja tif tuwu.“

Dschels Dibbins tagad wairs neko neatbildeja. Abtreem fokeem wiafch steidsahs us fura butku, kur tas peetehrdets, sobus greesdams ruhza. Pistoles schaweens norihbeja flufajā nakti un Nero eekaufdamees issteepahs us falmeem.

„Tas bij darits,“ godigais Dibbins fazija meerigi, eebahsdams kuhposcho eerozi kabatā un tad leeleem fokeem gahja us istabu. Us galda atrodoschos wehstuli atplehās wiafch lafija:

„Zeen. kungs! Zaur scho teekat usaizinati, scha mehnescha 10. deenā eerastees us pilnu šapulzi, ko noturehs wiš nelaiķa Scharles Leara paradu praštaji. Wajadsigee papiri un paradu sīhmes jānem lihds. Ja Jums pascheem nebuhtu watas, tad luhdsam sūhtit weetneefu.“

„Zau atkal tee nosodamee taifnibas šagrositaji!“ Dibbins issauzahs rakstu šaplehdsams smalkōs gabalōs. „Ktabaga mis Leara! Kā nu Lew klahfees! Par Lewi naw neweens wahrds peeminets! Bet kamehr wehl Dschels Dibbins dsihwos, kamehr wiafch wehl ir bagatafais wihrs wišā Sawannas apgabalā, wiafch Lewi apfargahs un aistahwehs!“

Beekta nodata.

Blehsch a darbs.

Otrâ rihâ pehz farunas ar Dscheku Dibdinu, mis Leara noşfumufe fehdeja pee flaweerehm. Wifu nakti wira bija pawadijufe bel meega, pahrdomadama fawu behdigo stahwofli, tagad ta gribeja usjautrinatees zaur musitas skarahm. Paschulak wira bija pabeigufe kahdu no flawena Beethowena warenahm meldijahm un apmeerinajufees peezehlahs no krehsla, kad wirtai ais muguras kahda bals isfauzahs: „Debeschligi, nehsirdeti jauki!“

Spehletaja ahtri apgreesahs un wiras preekshâ, faldi fmaididams, stahweja wakarejais draugs, smalkais Samuels Sanders.

„Luhdsu fmittuhstoschahrt peedofshanu,“ glaimotajs fazija, redsedams ka mis Learas peere fawillahs nepatihlamâs frunkâs. „Kursch gan eespehtu pee schahdahm skarahm ahra gaidit, kamehr to peeteiz! Es jau sinu, ka, usazinati, Juhš nekad nespehlejat, tadehl es newareju scho brihdi palaisf neisleetotu! Ne, un kaut Juhš ari dusmojatees, — schi spehleschana man jau wifu eepreeksh atlihdsinajufe!“

„Klufet jel, klufet — leelais plakpa!“ mis Leara isfauzahs, ausis ar rokahm turedama, tomehr wareja redset, ka wiras nepatishchana bija pahrgahjufe.

Samuels Sanders, eewehrodams, ka jaunâ kundse juhtahs glaimota, bija ar fawu istureschanos pilnigi meerâ un nofehдахs us atsweltnes, isturedamees it la patš fawâs mahjâs. Mis Leara nofehдахs tam pretim un waizaja, kapehz tas wakar til ahtri aishchmauzis, it la behgdams no refnâ muischtura Dibdina.

„Gudrakais alash atkaphahs,“ Sanders isfauzahs, „Juhš nemas newarat eedomatees, zil tahds zilweks war palikt rupjsch, kad ar wira tuwaki eelaischahs!“

„To war domat! Isgahjuschâ nakti es nemas newareju aismigt, ais nemeera, to wifu rupjais muisch-

turis man fastahstija! Wisapreefšch wiafšch fazija, la mans usraugs esot nekreetns zilweks!"

"Waj wiafšch naw traks?" Sanders to pahrtouza. "Brauna lungs ir labs un godigs zilweks. Wehl preefšch lahdam deenahm es redseju wina augstfirdibu. Starp Juhfu wehrgeem atrodahs lahda Negereene, wahrda Tutka, gluschi panihzis radijums. Kamehr winaš wihrs ir aisbehdšis, ta fit un moza fawu maso sehnu, un spihdsina, la ween mahzedama. Brauna lungs, to eewehrodams, šaprata, la fšhi wilka-mahte grib nobeigt fawu nepeeaugušcho behrnu. lai tas turp-maš tai wairš nebuhtu par nastu. Tadeht wiafšch atrehma behrnu un nodewa mana usrauga šinafšanā, kamehr tas buhs peeaudšis. Waj tas naw augstfirdigi?"

"To jau tuhliš domaju," miš Leara fazija un it la šmaga nasta nowehlahs no winaš kruhtim. "Wiafšch mani luhdša un beidsot pawehleja, lai usraugu padšenot is deenesta."

"Ja Juhš to gribat darit, tad es tuhliš wina peekemfšhu fawā deenestā."

"Bes tam Dibdina lungs man wehl fazija, la mans ihpafšchums esot par daudš apkrautš ar paradeem un es wairš ilgi newareschot turetees. Deemschehl no lahdam leetahm es nelo neprotu. Kam lai nu es ustizos? Af Deems! Zil breefmigi, nabaga bahrenitei weenai dšihwot pafaulē!"

Samuels Sanders peezehlahs un it la aisgrahbts fatwehra winaš roku. "Miš Leara," wiafšch fazija mihligā balšī, "Juhfu preefšchā stahw wihrs, kam Juhš pilnigi warat ustizetees, kas wifu fawu dšihwibu noleef pee Juhfu lahjahm!"

"Es šinu," fšhi atbildeja nošaršdama. "Efat tif laipni, pahrskatat mana tehwa atstahtos papirus. Tur, wina škapī, tee wišī atrodahs."

"Pateizos, dahrgā draudšene, par Juhfu ustizibu. Utkaujāt man lahdu štundu laika un es zeru Jums pafinot, la Juhfu mantas šahwollis tif labs, la labaku

newar wehletees. Dibbins tikai buhs gribejis Zubš eebaidit."

"Bet ja nu wiaſch buhtu runajis pateefibu?"

"Waj tad es ne-efmu Zubfu draugs? Waj nefaziju ka palihdſeſchu wiſas weetās un leetās?"

"Pateizos, labais kaimix," miš Leara teiza firfnigi, atwehrdama leelo ſkapi. "Šhe atrodahš manas gihmenes noſlehpumi. Pahrklatat meerigi, es Zubš ne-trauzeſchu."

Samuels Sanders godprahtigi palozijahš pret aijejoſcho jaunowu un tad beſ kaweſchanahš eefahka pahrklatit ſwarigos papirus. Peepeſchi wixa azis eemirdſejahš, wiaſch bija atradis kahdu loti ſwarigu rakſtu. Tas bija no Charles Leara kahdai baltai wehrdſenei iſrakſtita brihwibas apleeziba, kaš ſkaneja ſchahdi:

"1838. gadā es apprezeju jaunu, baltu wehrdſeni; reti ſkaiſtu un labſirdigu meiteni. Rā maſu behrnu es wixu biju nopirzis un uſ ſawa ihpaſchuma uſaudſinajis. Ulaſch wixa iſrahdijahš man pateiziga un uſtiziga. No ſchahš deenas es wixu, kaš tagad ir mana ſeewa, un wehrdſene, es pazeku pilnigi ſew lihdiſigu. Zaur ſcho es iſſkaidroju wixu par brihwu un ſwabadu. No ſchahš deenas wixa wairš neſtahw ſem melno likuma un ne-ſauzahš wairš Helene Lewis, bet Helene Lear.

"Tahlak es apleezinu, ka wiſi behrni, kuruš ta man dahwahš, ir peedſimufchi brihwibā, ka wixem pilniga mantofchanas teeſiba un tee drihkt wakkat manu wahrdu."

Šchi apleeziba bija pilnigi apſtiprinata un parakſtita no wairak leezineekeem. Welniſkīgi ſmaidi parahdijahš Sandersa gihmī, kad wiaſch iſlaſija parakſtus." Neweens no leezineekeem wairš naw dſihwš," wiaſch hubinaja. "Wixa pilnigi atrodahš manā warā. Es wixu padariſchu par ſawu wehrdſeni. Wixas ihpaſchums, wixas gara dahwanas un muſikas praſchana, wiſš, wiſš peeder man!"

Azumirkli pahrdomajis, Sanders ruhpiigi ſalozija papiri un eebahja krubſchu labatā; pehž tam wiaſch

meerigi turpinaja rehkinumu zaurflatiſhanu. Lafot wirſch arween wairaf pahrleezinajahs, ka miſ Leara beſ glahbſchanahs pagalam. Wirſch apbrihnoja paradu deweju pazeetibu un pahrdomaja, lahda wiſſe wiſdrihſaki waretu eeguhſt miſ Learu un wiras ihpaſchumu. Beidſot taſ likahs ko iſdomajiſ, aiſtaifiſja flapi zeet un ſtaigaja leelõs ſokõs pa iſtabu.

Drihſ pehſ tam eenahja miſ Leara, nedroſchi waiſadama, kã ſtahwot er wiras mantibu.

„Ne wiſai labi,“ blehdiſ atbildeja lihdszeetigi; „tomehr tiſ flitti gan wehl naw, kã wezaiſ Dibdiniſ Juhs beedinajiſ! Pahr wiſahm leetahm Jums jaſagatawojahs, ka tuhliã kãtrã brihdi warat ſamalkat diwus weſfekus, peeztuhkſtoſch dolaru wehrtibã. Brihnumſ, ka tee wehl naw eefneegti preekſch maſfaſchanas, tadehſ kãtrã brihdi wajaga buht gatawam, jo tahdas leetas mehdi alaſch eeraſtees gluſchi negaidot.“

„Tad eſ eſmu pagalam! Peeztuhkſtoſch dolarus eſ neſpehju ſchinõs deenãſ ſamalkat.“

„Waj tad eſ neſajiju, ka grihu Jums wiſãſ weetãſ un leetãſ palihdſet,“ Sanders ſajija draudſigi. „Wajadſiga ſuma nejaufchi man klahſt un eedroſchiniõs Jums to peedahwat.“

„Waj tiſ leelu naudas ſumu Juhs neſſajat few klahſt?“ miſ Leara iſſauzahs brihnidamees.

„Paſcham klahſt ta alaſch droſchaki, neta mahjãſ, ſur nelaimes brihdi zaur lahda Regera palaidnibu wiſſe war pahrwehrſtees pelnõs,“ Sanders iſſklaidroja, un tad, it kã druſtku apwainotõs, peeſihmeja: „Zeru, ka Juhs neapſmahdeſeet manu peedahwajumu?“

„Ar leelu pateizibu eſ to peenemu,“ jaunã kundſe ſajija, ſneegdama ſawam labdarim roku, kureſch to tiſ kaiſligi ſagrahba un ſluhpfſtiija, ka ta ſatruhklahs.

Samuelõs Sanders noſſkãitiija naudu un wirã iſraſſiija wajadſigo ſwihtu. Pehſ tam wirã eeluhdſa ſawu weeſi brokaſſi, het pate, daudſmaſ apmeerinajufehs, no-

fehdaß pee flaweerem un spehleja kahdas no sawahm
mihlakahm dseefmahm, nemas nemanidama, ka pilnigi
atrodahs ta negehla warâ, luru wina usklatija par sawu
labako un augstirdigako draugu un aistahwi.

Sestâ nodata.

Desmitâ augustâ.

„Waj jau esam wisi lopâ?“ tâ pawezs lungs,
adwolats Pire, waizaja, sapulzetos pahsklatidams.
„Sehdisimees un sahskam darishanas!“ Wirsch sauza
wifu klahtesofcho generalapulzes dalibneeku wahrduß,
furi bija sanahkufchi kahdâ Sawannas leelakâ weefnizâ,
un tad fazija: „Tikai weens wehl truhkst, muishturis
Dscheks Dibdinß.“

„Sche wirsch ir!“ truhkstofchais isfauzahs paschu
laif eenahkdamß. Wirsch sweizinjaja lepni un nopeetni
ui wifahm pufehm un tad nosehdahs ziteem lihdsahs.

„Kungi.“ sapulzes wadons Pire eefahla, „mums
jau wifseem sinams, ladehkt esam sapulzejuschees. Melaika
Scharles Leara ihpashums nespehj ismaksat muhsu pa-
radu sumu intrefes, tadehkt tas jaleef sem ahmura.“

„Juhß laikam gribejat fazit,“ Dibdinß to pah-
trauza, „mis Helenes Lear ihpashums?“

„Behdejâ naw nekur par ihpashneezi apshmeta un
tadehkt nemas neteek eewehrota,“ preekshfehdetajs atbildeja.

„Behz Amerikaneeshu likumeem meita alash manto
tehwa ihpashumu,“ Dibdinß peeshmeja.

„Bareisi,“ Pire issklaidroja; „bet Helene Lear ir
wehrdsenes Helenes Lewis meita. Behz melno likuma,
wina ir un paleef wehrdsene, tâpat lâ winas mahte.
Wina neko newar mantot, tadehkt ka pate peeder pee
ihpashuma.“

Râ no sibena trahpits, godigais Dibdinß sarah-
wahs. „Ta ir pahsklatishanahs,“ wirsch beidsot fazija,

„es sinu ka wiaas mahtei un wiaai paschai ir brihw-
laischanas leeziba.“

„Ne,“ Pire atbildeja, „tahdas leezibas naw ne pee
teefas, neds ari wiaas privatpapirds.“

„Labi,“ Dibdins fazija, fapulzetos pehz fahrtas
usflatidams, „esmu pahrleezinats, ka neweens neschau-
bisees par mis Learas mantofchanas teesibahm.“

„Juhš loti maldatees,“ Pire peeshmeja, „tas
lungs, kura teesibas man ja-aistahw, man ihpafchi
usdewis, mis Lewis eeflatit par wehrdseni, kas wiaa
pehz lifumeem ir.“

„Rà to lungu fauz?“ Dibdins waizaja.

„Tas ir Samuels Sanderfa lungs.“

Rà no tshuhklas dselts, Dibdins falehzahs, fcho
wahrdi dsirdot. Wairal minutes pagahja, lamehr tas
spehja fawalditees, tad wiafch peezehlahs un runaja
pehrkora balfi: „Mani paradu prafijumi us Scharles
Leara ihpafchuma fneedsahs lihds 50,000 dolareem.
Zif man sinams, zitu wifu paradu prafitaju kopsuma
istaisa otrtik dauds, bet zif dauds nahlahs Juhfu piln-
waras dewejam, to es nesinu.“

„Ar Juhsejo falihdsinot, man gan nenahlahs dauds,“
Pire isflaidroja, „bet fchoreis par to nemas naw runa.
Mehs tikai gribam apdrofchinat fawus kapitalus. Kas
war galwot ka wehrdsene wifu ihpafchumu neisputina un
tad nepasuhd!“

Dibdina gihmis pahrwehrtahs gluschi farkans no
dusmahm, kulakus wihtidams wiafch issauzahs drebofchâ
balfi: „Kungi, atstahjat man fawus paradu prafijumus:
Nedekas laitâ es famaffafchu ar wifahm prozentehm!“

„Tagad ir par wehlu,“ preelshfehdetajs isflaidroja,
„to Jums wajadseja isdarit agraf. — preelsh general-
fapulzes Juhš warejat no katra lunga fewisfchi atpirkt
wiau paradusihmes.“

Dshels Dibdins bija peezehles. Wiafch trihzeja
no dusmahm un fazija drufku diltaki, neta peeklahjahs:
„Kungi, es atstahju fcho fapulzi! Sawus paradus es

gluschi zitodâ wihsê dabuschu Zuhš, preekschfehdetaja kungs, aistahwat tahda wihra leetu, kura wahrdu ween peeminot, man usnahf reebums! Paredsefchana man faka, ka Samuels Sanders tikai tadehl draudsejahš ar miš Learu, lai waretu to famaitat!"

"Schos wahrduš es pasiaofchu Sanderfa kungam," adwokats beedinaja.

"Naw wajasfigš," muischturis fajija, eedams us durwju pufi. "Tam negehlm es jau esmu lizis fapraft, kahds nosaufums wixam deretu. Tikai Zuhš es noschelloju, adwokata kungs, ka esat usnehmufchees aistahwet til nekreetnu leetu."

Gekam aij dufmahm fastingufchais adwokats spehja atbildet, Dschels Dibbins bija isgahjis. Lehnam wiafch nogahja weefnizas fehtâ, fegloja firgu un jahja mahjâš. Ar daschadohm trakahm domahm kaudamees, wiafch gluschi nemantot bija nojahjis pee wahrteem, kur usraugs, kâ alasch, to fagaidija.

"Kâ klahjahš?" Dibbins prasija, it kâ no gruhra fapraa atmsdamees.

"Kahda wehrdsene is miš Learas Negereem ir atskrehjuse un wehlahš ar Zums runat," Gordons stahstija, "tur wixa ir."

"Al mafa!" Negereene issauzahš, wixu pasihdama, "glahbeet Tutku! Ašns funi dsenahš tai palak!"

"Waj Tu esi isbehguse?" Dibbins waizaja stingri.

"Mafa Brauns mani speesch, dšhwot pee wixa. Nakti wiafch nahf un well mani fawâ istabâ. Bet Deems nabaga Tutkai palibds isprukt zaur logu un wixa behg schurp . . ."

Beepefchi kahds Negeris wehja ahtrumâ peefkrehja un apkampa fatruhlfchos runataju. "Meerâ, Tutka," wiafch drofchinaja, to fluhpstidams, "apflatees, es esmu Taws Sipšis!"

Dibbins lihdsjeetigi paskatijahš us fcho firnigo afweizinaschanos, un nolehjis no sirga muguras, taifjahš eet dšhwojamâ istabâ. Tu usreis tas tahlumâ isdširda

afins fuxu reefchanu. Uzumirkli faprasdamš, fo taš nofihmè, winsch pawehleja usraugam:

„Gordona lungs, paflehpät tuhliä abus Negeruš; leefahš, fa toš meflè!“

Zif fo taš bija notiziš, pee wahrteem atfkaneja fipra klaudfinafchana un wairaf balfiš reifā peeprafija, lai laifch eefchā. Wahrte fargš fahweja fawā weetā, nemeerigi gaididamš funga pawehles. Dfcheš Dibdins ahtri pakampa flinti un pee wahrteem noftahjees prafija pehrfona balfi: „Kaš tur ir ahra?“

„Mehš meflejam isbehgufchu Negereeni! Atwerat! Pehdaš wed fche eefchā!“ wairaf balfiš reifā fauja.

Uf Dibdina mahjeenu wahrte atwehrahš un winsch weenš patš, uf flinti atfpeedees, fagaidija usbrujejuš, fchee bija fahdš duziš tuwako muiſchturu un usraugu, lihdf ar labdeem Negereem, kaš tureja peekhdetoš afins fuxuš. Pafchā preefchā atradahš Samuelš Sanders. „Dibdina lungs,“ winsch fajija, „mehš meflejam fahdu Negereeni, wahrda Tutku. Suni atdfina pehdas lihdf fchejeeni. Juhš tatschu atlaufheet, pehdu dfihfchanu turpinat pahf Juhfu ihpafchumu?“

„Sargatees, fpert fahju uf mana ihpafchuma!“ Dibdins iffaujahš draudoſchā balfi.

„Laudiš,“ Sanders airgajahš, „neklaufatees uf to wihru, winsch ir Negeru draugs — uf preefchu!“

Suni kauza, rauffidami fehredeš un usbrujeji rahwa famas flintes no plezeem, bet warenaiš Dibdins fahweja glufchi meerigi, atfpeedees uf flintš ftohra.

„Sultan, puz!“ Sanders rihdija un azumirkli breefmigš afins funš gahfahš uf wahrte aifftahwetaju. Sibena ahtrumā Dibdins ifrahwa pistoli un eefchahwa nefwehram plafchajā rihflè, fa taš uf weetas fakima.

Tagad ifzehlahš breefmigš trofknis. Wiſt usbrujeji ar baru gribeja meftees uf duhfchigo muiſchturi, furfch wehl arween nefuftejahš no weetas, — bet peepeſchi winam eeradahš palihgš. Gordons pa tam bija faftrajis tuwaki ftrahdadamos Negeruš. Wilfigee tehwinä, fa

weesuls, azumirklî eeradahs no wifahm pusehm! Wifâs malâs atskaneja fauzeeni: „Masa, tehws Dibbins ir breefmâs!“ Minutes laikâ wairak là peeždesmit Negeri, ar zirweem, wahlehm un wifadeem ziteem eerotscheem apbruojuschees, bija fastrehjuschi pee fama mihlâ lunga.

„Waj masa grib, lai baltos pakauschus fastaldam miltôs?“ lahds milfigs Afrikaneets waizaja, warenu milnu gaisâ wizinadams.

„Ne, Biwaki, leez fungus meerâ — bet dod suxeem!“

Usgawiledami melnee klupa suxeem wirsû un azu^r mirklî tee bija nogalinati. Wehrgu medineeki, to eewehro^r dami, laida kelas wakâ un Samuels Sanders bija pirmâis, kurfch bes atwadischanahs pasuda tumejôs kruk^r môs. Kad wifî eenaidneeki bija aisbehgufchi, Dschels Dibbins, loti fatrizinats par famu wehrgu mihlestibu, tos wifus sapulzinaja famâ preekschâ.

„Laudis,“ winfch fazija drebofchâ balfi; „schodeen ir tas laiks peenahzis, ko es jau sen wehlejos. Lihds^r him bijat mani wehrgi — no fcha brihscha es Jubs^r wif^r us atfwabinaju brihwus!“

„Gefahlumâ melnee nemas nefaprata wira wahrduš, bet lab^r tas isflaidroja, ka nu tee warot eet un darit, ko gribor^r. tad wira gwiles wairs nemas negribēja rimtees. „Kâ traki tee lehfa ja un danzoja ap famu fungu fauldami.“ „Masa Dibbins ir muhsu tehws! Winfch atfwabinja Negerus, bet mehš negribam brihwibu! Negeri paleef^r p^rsee tehwa Dibbina!“ Dsiki aisgrahbtâis muischturis njespehja atbildet ne wahrda, winfch tikai flaujija famu wplato gihmi.

Septitâ nodata.

W a h r d o t a.

Kahdâ jaukâ augusta mehnescha deenâ apgabala fcheriſs (augstakais teefnesis) lihds ar Samuelu Sanderfu un dauds ziteem muischtureem un agenteem nonahja mis Learas muischas pagalmâ.

„Sapulzinajat wifus fawus wehrgus,“ wiafch pa-
wehleja peenahkufchajam usraugam, „pagahdajat kreetnu
ufkofchamo un weenu galdu un krehflu.“

„Kas te notifs?“ usraugs waizaja brihnidamees;
„zeeniga kundse mahj no balkona, luhdsu, fo lai wixai
faku?“

„Zeeniga kundse?“ fcherifs fmihneja, „manas aktis
naw nekahdas zeenigas kundses.“ Isæmot Brauna
fungu, wif ziiti stahw sem melna lifuma.“

„Bet nelaita Leara funga meita?“

„Ir wehrdsene un tiks isuhtrupeta kopâ ar ziteem!“

Brauns nu gan nebija wifai fsmalljuhtigs, tomehr
wiafch nobahleja, fcho dsirdedams.

Pa tam mis Leara bija isnahkufe pagalmâ. Brih-
nidamahs, fa neweens to nekweizinja un fa pat glumais
Sanders paslehpjahs ais ziteem, wixa tuwojahs fcherisam:

„Kungs, waj drihktu luhgt, kahdas Jums dari-
fchanas us mana ihpafchuma?“

Uf runatais paskatijahs lihdszeetigi un tad fazija
mehdoschi fmaididams: „Juhš laikam esat Scharles
Leara, ta fauktâ, meita?“

„Manš wahrds ir Helene Lear,“ fchi atbildeja,
drewedama ais kauna un dufmahm.

„Doti schehl, fa newaru pasiht! Domaju, Juhfu
wahrds ir Helene Lewis.“

„Mana mahte bija dsimufe Lewis,“ jaunawa
atbildeja.

„Sahaha! tē nu bij!“ fcherifs fmehjahs, „pehdigi
tomehr isnahza! Luhdsu, flaitâ kundse, esat tik laba,
nostahjatees melnajeem blakam!“

„Al Deems!“ mis Leara issauzahs, „Sanderfa
kungs, palihdsat man!“

Schis paraustija plezus un atwillkabs atpakat, bet
taî paschâ brihdî atskaneja stipra bals: „Ustizatees
Deewam, newis nekreetneem blehscheem!“ Wif paska-

tijahs un eeraudšija Dšhelu Dibdinu. Šherisa lungs, es Juhs usaizinu, isdarit ņawu weikalu drusku peeklah-jigali," wirtsch turpinaja.

"Kursch usdroščinajahs, Sawannas augstako teefneš pamahzit?!" šheris ņaklaitees brehza.

"Es! — es! muischturis Dšhels Dibdins!"

Patam bija wiš ņagatawots preeksch uhtrupeschanas. Wehrgi tika nostahditi pulzinšs pa dutšheem un šheris preezehlajs, ņazidams: "Par pirmo duži 5000 dolaru ņolits, kas ņola wairaf?"

"Es leeku preekschā, ka wājaga wišus wehrgus kopā pahrdot," Dibdins pretojahs.

"Labi," šheris ņmihneja, "wiri wiš kopā ir wehrteti 80.000 dolarus — kursch griš tikdauds dot?"

"Es," Dibdins atbildeja ņweedrus ņlauzidams.

Brihnidamees wiš usņkatija runataju un neweens neusdroščinajahs pahrsolit.

"Nu tikai wehl atleek baltā wehrdsene, Helene Lemis," šheris turpinaja. "Ziš man ņinams, wira ir ņmalķi ņkolota, ņpehlē klaweeres un wiššs ņeewešchu roku darbšs esot loti isweiziga. Wiras ņkaištums un ņkaltā istureschanajs nemas naw japeemin, to katriš patš war redset."

Godigajam Dibdinam tas bija par daudš. "Dees n," wirtsch brehza, ar pletni us galda ņidams. "Es netizu, ka kahds no ņlahtesofšheem par šho nabaga nelaimigo kaut ko ņolihš — waj ne, wira ir brihwa?"

"Peeztuhkstosch dolaru!" Samuels Sanders isņauzahs. Wiš Leara, to dsirdedama, atkrita beš ņamanas krehslā. Wiras gihmis nobahla lā drehbe un azis aishwehrahš. Tā la nu ņolishana bija eesahkta, tad ari ziti muischturi preezehlajs, gribedami to tuwaki apņkatit. Weens pat gribeja aptausit koku un kruhtis, bet Dibdina pletni usņkatot, tas to neusdroščinajahs.

"Peeztuhkstosch dolaru ņolits," šheris atgahdinaja.

"Seschtuhkstosch!" kahds reņns muischturis ruhza.

„Septintuhkstoſch!“ Sanders folija.

„Defmittuhkstoſch!“ Dibbins pahrbrehza folitajuſ.

„Weenpadfmittuhkstoſch!“ Sanders atkal folija, pehz ihfa klufuma.

„Dimdefmittuhkstoſch dolaru!“ Dibbins brehza, atkal ar pletni uf galda fiſdamaſ.

Tahdu ſumu neweens neuſdroſchinajahſ pahrfolit.

„Birmo — otro — un — treſcho — reiſ — krauffch! Diſchelam Dibdina lungam — 20,000 dolaru!“ tà ſcheriſ nobeiſa un tad atkal turpinaja: „Tagad nahf pate muiſcha. Winaſ ir wairaf tà tuhkstoſch puhrweetu ſemeſ un —“

„Eſ pretojoſ tahtakai uhtrupeſchanai!“ Dibbins atkal iſſauzahſ preekſchâ ſtahdameeſ. „Zaur wehrgu pahrdofſchanu teel wiſi ziti apmeerinati un tà ſa eſ atſakoſ no ſawaeſ praſibaſ, tad uhtrupe ir nobeigta.“

„Neſa!“ Samuelſ Sanders ruhza ſobuſ greeſdamaſ, „ſamehr wehl mana paradu praſiba naw atlihſinata, eſ peepraſu muiſchaſ pahrdofſchanu.“

„To eſ neſad neatkauſchu.“ Dibbins noteiza ſtingri. „Zuhſu paradſ newar buht wezſ, jo neſen Zuhſ wehl ſtahwejat ſakarâ ar nelaimiga kapteina Wilſona prahwu, luru Zuhſ tiſ negehligi peekrahpat, ſa taſ diweem zilwekeem maſſaja dſihwibu. Preekſch tam Zuhſ wehl ſche ne-eſat bijuſchi. Tà tad Zuhſu paradu ſihme buhſ iſtrakſtita no miſ Learaſ, lura, pehz ſcheriſa lunga ſpree-duma, ir wehrdſene, un pehz melnâ liſuma tahdaſ paradu ſihmeſ nemaſ neteel eewehrotas.“

ſcheriſ paſſatijahſ liſumu grahmatâ un tad teiza, plezuſ rauſtidamaſ: „Noſchehloju, lungeſ, Zuhſ eſat wehrdſenei aiſdewuſchi un Saweenoto walſtju liſumi Zuhſ neſpehj aiſſtahwet.“

„Ziſ Zumeſ nahlahſ?“ Dibbins praſija, „eſ ſamaſ-ſaſchu preekſch ſawaeſ wehrdſeneſ.“

„15,000 dolaru.“ Samuelſ Sanders ſajija.

„Taſ naw teeſa!“ miſ Leara iſſauzahſ; winaſ biſa

atkal atschirbuse un jau labu brihdi usmanigi klauffjahs.
 „Tikai 5000 dolarus esmu fænehmuse. Wehl neaistikti
 tee atrodahs manâ flapî!“ Wina pasneedsa Dibdinam
 atflehgu un tas tezirus aisskrehja pehz naudas.

Patam scheris un ziti flahtesofchee apstatija tuwafi
 paradu sihmi, pee lam israhdiyahs, ka zipars 1 bija
 wehlati peerastits, zaur fo isnahza 15,000. Kad nu
 Dibdins atnesa paziru ar 5000 dolareem, tad neweens
 wairs neschaubijahs, ka Sanders pahrtaisijis kwihstu.
 „Negehli, fanem famu grehlu naudu!“ Dibdins ruhza
 paziru pasneegdam.

„Mehs wehl redsefimees,“ blehdis atbildeja, aif
 dufmahm drebedams.

„Singms, teefas preekschâ!“ Dibdins atteiza. Pehz
 tam wiafch noskaltija 100,000 dolarus un kad adwokats
 tos bija pahrskaltijis, tad wifs bija lahrtibâ.

„Un nu wehl kahdu wahrdu!“ Dsches Dibdins
 pehdigi issauzahs. „Wifus tos godajamos wihrus, bes
 ta weena negehla, kurfch jau aislaidees lapâs, es us-
 aizinu par leezineekeem. Pehz tam, kad es uhtrupê
 wifus sche esofchus nelaika Charles Leara wehrgus un
 lihds ar teem wina weenigo meitu esmu nopirzis, es
 tikpat wiru, ka wifus zitus wehrgus atlaischu brihwus.
 Es ori eezeku Heleni Lear par winas tehwa weenigo
 mantineezi. Neweens, pat ari ne melnais lifums ne-
 aifleeds, wehrdsibâ dsimuschai meitenei, tiklihds ta tikufe
 brihwa, palift par ihsto mantineezi. No brihwajeem
 Negereem zeru, ka tee par peenahzigu algu paliks agrakâ
 deenestâ.“

Preeka gamiles atskaneja no wifahm pusehm:
 „Lai dsihwo mafa Dibdins! Mafa ir Negeru tehws!“

Gan scheris peezehlahs un pretojahs, issklaidrodams,
 ka zaur tahdu brihwaischanu, neween tuwakeem muisch-
 tureem, bet wifai Georgijas walstei draudot breefmas,
 bet tas neko nelihdseja. Dsches Dibdins tikai raudsi-
 jahs us gawiledameem Negereem, nemas ne-eewehrodams
 muischтуру draudofchos flatus, kuzi zits pehz zita aif-

gahja projam. Beidsot wiäsch peegahja pee schauksto-
schäs mis Learas, luhgdams lai apmeerinajahs, jo wifs
paleekot pa wezam.

„Tagad esmu Zuhfu wehrdsene,“ fchi runaja dre-
bofchâ balsi.

„Deems lai pasarg,“ Dibbins issauzahs isbijees.
„Mis Helene, mana tehwischla drauga weenigâ meita,
wifs, to Zuh te redsat, ir Zuhfu ihpafchums! Wehs
wif sagaidam Zuhfu pawehles. Zuh warat fazit:
„Dschef Dibbin, ej!“ un wiäsch pallauschs. Waj Zuh
to wehlatees?“

Mis Leara palozija galwu. Dibbins pawehma
jahjamo pahtagu un steidsahs projam. Helene fatruh-
lahs, un gribeja faukt to atpakal, bet tas jau bija us-
lehjis sirgam mugurâ un lehlfchoja projam.

Uftotâ nodaka.

E l a u f c h a n a h s.

Wairaf nedelas bija pagahjuschas. Zuhlin pehz
uhtrupes Dibbins bija isbehguscho Negeru pahri, Lipf
un Tutku, aissuhstijis atpakal us Learmuischu, kur tee,
lihds ar ziteem, strahdaja par falihgtu algu; bes tam
Lipfis reisu par nedeku atnahza pee wira, pasinot, lâ
mis Helenei klahjahs.

Kahdu deenu Dibbins slahweja pagalmâ, noskati-
damees us spehzigo Negeru darboschanos, kad wiäsch
isdsirdeja ahtrus solus un lahda balsis waizaja: „Kur
masa Dibbins?“ Upgreisdamees wiäsch eeraudsija wehst-
nesi Lipfu. Negeris laikam bija breefmigi skrehjis, jo
fweedri tam pileja aumalahm no peeres un drebbes bija
nosmehretas ar dubleem un putekkeem.

„Af masa,“ tas elsoja, „wifs pagalam. Schorih
Learmuischâ eelausahs dauds balti un melni wihri, wif

ar flintehm. Wixi faistija Negerus un dausija ar flinschu resgakeem. Es ar wehl ziteem isbehdsu un paslehpõs fruhmõs, kamehr melnee wihri aisgahja, tad mehs atrai-fijam brachus un mellejam mis Learu, bet ta naw nekur atrodama!"

"Kas bija usbruzeju wadons?" Dsheks Dibdins waizaja ais dufmahm trihzoškâ balsi.

"Launais Sanders bija wixu wadons."

"Negehli, tas buhs Taws beidsamais darbs, til teesham, kâ lai man Deems palihds!" muishturis ruhza. "Ej, atpuhtees drusku un eestiprinees ar ehdeenu un dschreenu, un tad steidssees atpakal pasinat, lai Tawi beedri sagatawojahs, ka wakarâ waram mis Learu atfwabinat." —

Ap pufnakti Dibdins ar wairaf kâ peezeemit ismekleteem Negereem nonahza Learmuishâ, kur teem peebeedrojahs wixi turenēs spehzigakee wihri un tad wixi kopâ dewahs us Sandersa ihpachumu. Netahlu no wahrteem wixsch pawehleja apstahtees un fazija: „Biwali un Lipsis nahls man lihds, ziti wixi paleekat tepat un isturates flusi; bet tiklihds Juhš isdsirdat schahweenu, tad wixi ar baru steidsatees palihgâ."

Pehz tam wixsch kopâ ar abeem milscheem flusi zaur fehtu eelihda pagalmâ. Kungu mahjas logi wehl bija awgaismoti un no teem atstaneja diktas balsis. Beepešchi kahds logs tifa atrauts un it flaidri bija dsirdama mis Learas balsis:

"Atlahpatees, Sandersa kungs, es faulschu pehz palihga, ja Juhš mani nelikfeet meerâ!"

"Tas Jums neko nelihdsehs, mana mihlâ," Sanders smehjahs, wixai usmahdamees.

Ihš pehz tam atskaneja Helenes balsis: „Glahbeet! glahbeet!" Tad norihbeja pahra wareni siteeni, aisflehtas durwis sadrupa un Dsheks Dibdins parahdijahs awgaismotajâ istabâ. Helene bija fabrukufe pee jemes un wixai blakam stahweja pahrbijuschais Sanders.

„Negehli, Tawa stunda ir peenahkufe!“ Dibbins ruhza.
 „Bet newis zaur manu, zaur Negera rofu Lew jamirft.
 Biwaki, ispildi fawu peenahkumu.“ Sibira ahtrumâ
 Sanders palehjahs fahrus un eekam Negeris to jaudaja
 fafneegt, wiarsch jau bija pa logu ahra. Sobus grees-
 dams, Dibbins noskatijahs tam pakat, bubinadams:
 „Nu tikai jasteidsahs, lai teekam projam.“ — Bet nu
 jau bij par wehlu. No wifahm pufehm faskrehja tumfchi
 stahwi pee nama durwim un Sanders kleefta: „Ap-
 lenzat durwis, nelaischat ahra! Simts dolarus tam,
 kas wixu faguhsta!“ Zaur fcho bolfi mis Leara breef-
 migi isbijahs un trihzedama Dibdinam peeglausdamahs
 luhdsahs: „Apschelojatees, glahbjat mani no fcha breef-
 migâ zilwefa.“ — „Biwaki, apfargâ durwis,“ muisch-
 turis issauzahs loti fatrizinats un noschdinoja Heleni
 atsweltenê, fazidams: „Apmeerinajatees, tikai pahr manu
 lihki, tee tiks Jums flah!“ Tad wiarsch peegahja pee
 loga un isschahwa pistoli. Patam Sanders ar faweem
 laudim arween wairat usmahzahs durwu fargam un
 milfsgais Biwaki nespehja wairs ilgi pretotees. Te usreis
 fehtâ atflaneja fawads trofknis un blaustifchanahs.
 Schahweenu isdsirdejusch, ahra stahwofchee Negeri, fâ
 tihgeri, gahsahs us Sandersa laudim, kui nemas nemeh-
 ginaja pretotees, bet flehpdamees isflihda us wifahm
 pufehm. Dschels Dibbins kaujas isnahkumu noskatijees
 peegahja pee mis Learas. „Waj gribat nahkt man lihds?“
 wiarsch prafija. — „Kâ lai es Jums pateizos,“ meitene
 schauksteja, „peedodat, peedodat, fa til ilgi Juhfu labo
 firdi esmu pahpratus.“

„Mis Helene, nahkt man lihds! Tizat man, fa tikai
 Dschela Dibdina mahjâs Juhwâ waresat drofchi dschwot.“

„Labprah!“ meitene teiza tam peeglausdamees.
 „Apfargajat mani! Jums es pilnigi ustizos!“

Schinî azumirkli durwis parahdijahs Biwafa galwa. „Mafa.“ winsch teiza. „wis ir gataws!“ Dibbins fatwehra Helenes roku un isweda pagalmâ, fur melnee tos ar gamilehm apfweizinaja, tad winsch to eezehla nestawâs un nu uswaretaji preezigi demahs mahjâs.

Pehz kahdahm deenahm Dibbins pahrdewa Learmuischu un parehma wifus Negerus us sawa ihpafchuma. Mis Helene deenu no deenas wairaf eemihleja sawu augstfirdigo aisstahwi un nepagahja ne mehnesis, tad wixa sawu tagadejo wahrdu atmata un fauzahs mistrefe Helene Dibbin.

Dewitâ nodata.

„Kullukfu“ beedriba.

Kad Seemel-Amerikas saweenoto walstju brahlu farfch bija beidsees un wifâ Amerikâ wehrdriba atzelta, fastahdijahs daschadas flepenas fabeedribas, ar to noluhlu, zaur flepfawibahm, dedsinafchanahm un ziteem breefmu darbeem, gahdat par melnâ likuma atjaunofchanu. Breesmigalâ no schihm fauzahs par Kullukfu beedribu un preefch tahs neweens Negeru draugs nejutahs drofchs.

Kahdu wafaru Dschels Dibbins brauja no Sawannas mahjâs. Negeris Lippis futscheereja un winsch pats, lihds sobeem apbrunojees, fehdeja dflâs domâs nogrimis. Wixa ihpafchums wairs nebija tablu, tad tas peepefchi jutahs no muguras pufes fagrahbts un no wahgeem israuts. Kahrpidamees winsch gan ijtahwa pistoli, bet neweenam netrahpija. Wairaf lâ desmit nomaflojufchees wihri wixau ahtri pahrspehja

un faistija. Usbruzeji nostahjabs apfahrt riakfi ap nelaimigo un wixu wadons bes kaweschanahs fahla to pahrklauschinat. Nu Dibbins flaidri sinaja, ka tee ir Kullukfi un ka tahda pahrklauschinafchana katreis beidsahs ar nahwi.

„Waj Juhš esat muishturis Dscheks Dibbins?“
Kullukfu wadons prasija.

„Tas es esmu.“

„Juhš esat tas patš, kuresch jau preeksch melnà lifuma atzelschanas, atswabinajat fawus wehrgus, zaur to dodami negehligu preekschsihmi?“

„Ka es fawus wehrgus atswabinaju, tas ir teefa! bet meli, breefmigi meli ir, fazit, ka zaur to ziteem esmu dewis negehligu preekschsihmi!“

„Bes tam Juhš teekat apfuhdseti, ka esat appreze-
jufchi baltu wehrdseni, Helene Lewis, zaur to apgahni-
dami brihwo wihru fahrtu.“

Us scho waizafchana Dibbins neko neatbildeja un wixu fogis turpinaja pahrklauschinafchana:

„Wiseem sinams, ka Juhš wehl melnà lifuma laikà, apfargajat isbehguschus wehrgus un usbrukat wixu mekletajeem.“

„Isbehguschee wehrgi peedereja man pascham un wixu wajatajeem nebija teesiba ar ašnsfuxeeem nahft us mana ihpaschuma.“

„Tagad nahf wišgruhtakà noseedsiba,“ fogis runaja, nemas ne-eewehrodams attaisnoschanos. „Waj ne-esat ar melneem negehleem nakts laikà eelausufchees godajama muischtura meerigà ihpaschumà?“

„Juhšu apwainojumà ir trihsfahrtigi meli,“ Dib-
bins atbildeja, no dusmahm drebedams. „Ihpaf-
mas nebija meerigs, jo newainiga meitene fauza pehz palihga

pret nekreetnu tehwiaw, fo neweens zilwekē newar faukt par godajamu, un usbrukums notika ar Negereem, kuri daudj tiklafi un godigafi, nefa sinamās muišcheles ihpafchneekē.

Kuflukfi palika tā trati no dufmahm par fchahdu pahdrofchu atbildi. Pistolu gaili knakfchkeja, duntfchu afmexi ſchibeja un wiſi metahs uſ noteefato, kurfch ne azis nemirfchſchinadams drofchi ſtahweja. Bet Kuflukfu wadons attureja ſawus beedrus, ſazidamē: „Pagaidat! wixam wajaga papreefch redset ſawu ſogi!“ Pee fcheem wahrdeem taš norahwa ſawu maſku un Dibdina preefchâ nargadamees ſtahweja Samuels Sanders. Uzmirklî Dibdins ſatruhlakē, bet ahtri ſarehmees ſawaldija duſmaš. „Nokauj mani, negehli!“ wixfch teiza, meerigi uſſkatidamē Kuflukfu wadoni, kurfch pazehla pistoli un mehrkeja uſ nelaimigo.

Peepefchi wixā rofa tika paſiſta uſ ſemi un ſchahweens aiſſkrehja garam. Milſis Biwaki tureja Sanderfa roku, tā ſtangās ſakneebtu. Gelam wehl Kuflukfi jaudaja apſtatitees, waj iſleetot eerotfchus, wixi wiſi bija ſagrahbti un ſafeeti. Kutfcheers Dipſis bij laimigi iſmuzis un paſinajis ziteem Negereem, kaš tuhliā beſ ſawefchanahs ſteidsahs palihgā un nonahza wehl ihſtā laiſkā.

„Noraujat teem blehſcheem maſkaš!“ Dibdins pawehleja, un brihnidamees eewehroja, ka tee wiſi bija apſahrtejee muiſchturi, wixā tuwakee ſaimixi.

„Kungi,“ wixfch ſazija toš uſluhlodamē, „no waldibas iſdotee liſumi pret Kuflukfeem, ne tik ween atkauj, bet pawehl, Juhs wiſus pakahrt; bet eš to negribu. Ejat mahjās!“

Wiſi ſteidsahs projam. Ari Sanders gribeja aiſ-

„Kà Juhs gribat peerahdit famu fuhdsibu?“ presi-
dents tagad Dibdinam waizaja. Schis meerigi isstahstija
wifu tahs naktis notifumu un tad nobeidsa:

„Wif! mani strahdneeki ir leezineeki, ka schee paschi
wihri wira nakti atradahs stary maneem usbruzejeem un
teefnescheem, kas mani bes schaubischanahs buhtu
nogalinajufchi, ja tee mani neisglahbtu.“

„Kapehs Juhs tublin pee Sandersa atweschanas
neusdewat zitus lihdsiwainigos?“

„Es zereju,“ Dibdins isflaidroja, „ka tee atturefees
no tahlakahm neleetibahm, jo wira stary ir daschi
zitadi godajami wihri. Skolas nodedsinaschana mani
peespeeda fuhdsiet. Bes tam es domaju, ka augstai teefai
nenahlfees gruhti, isdabut negehla lihdsbeedrus.“

„Brihnumš gan, ka tas naw notizis. Bet to
warešim panahkt. Preeksch kahdas pusstundas es dabuju
telegramu, ka ismukuschais Samuels Sanders Bostonā
šaguhstits un apzeetinats.“

Nu tika leezineeki isflauschinati un tad tee famus
isfazijumus bija apwehrejufchi, apfuhdsibas abas pirmas
punktes bija peerahditas. Presidents greelahs atkal pee
Dibdina: „Us to Juhs dibinajat trescho fuhdsibu?“

Weentahrschods wahrdds Dibdins isstahstija skolas
dibinaschana un sekmiņu darboschanos, aistrahdidams,
zil loti Kullufi eenihstot tahdas skolas. Weepeschi
kahda nakti skola nodega. Mahjas usraugs Lipšis un
wira seewa Tutka steidsahs ahra un meschmalā eewehroja
wairak tumšchu stahwu. Weens no teem schahwa un
eewainoja Negera roku. Schai brihdi wira fadsirdeja
šama behrna brehlschana, kuresch bija palizis istaba.
Lipšis gribeja steigtees, to glahbt, bet jumts ar trofsni
šagahšahs un leesmas aprija maso sehnu.

Apfuhdsetee weenprahitigi leedsahs, ka no tam nefa nesinot un presidents jau gribeja beigt ismekleschanu, tad Negeris Lippis teiza, ka tam wehl laut kas lo fazit.

„Kad skola dedja,“ wiafch stahstija, „es dsirdeju fchos wahrdu: „„Bezais Dschels ir pamodees, behgfm!““ Uri Tutka tos dsirdeja un mehs sinam, kas tos runaja.“

„Kas tad?“ presidents prafija.

„Tur tas wihrs, usraugs Brauns.“

„Tas dauds neko nelihds,“ presidents fazija, „waj Zumš naw wehl zitās peerahdishanas?“

„Netahku no degofchās skolas Tutka atrada fcho platmali.“ Negereene fazija, pasneegdama presidentam leelu salmeni. Presidents to usmanigi apfkattja, tad wiafch palika loti nopeetns. Platmaleš oderē atradahs burti: W. B. — „William Braun,“ wiafch greesahs pee apfuhdsetā usrauga, „waj ta ir Zuhfu platmale un kahdā wihsē Zuhš wiku pasaudejuschi?“

„Presidenta fungs,“ Brauns atbildeja stingrā balfi; „wifās trijās apfuhdsibas punktēs es atsihtos par wainigu.“

„Waj Zuhš fchahwat us Negeri Lippi?“

„Ne, to darija muischturis Stowe,“ usraugs rahdija us kahdu no apfuhdseteem.

Kuflukfu aistahws Pire gribeja pretotees pret fcho apleezibu, bet presidents to apsauza, usaizinadams zitus apfuhdsetos, lai dara pehz fama beedra preekfchshmes, atsihdamees par wainigeem. Bet walti, muischturi palika pee leegfchanohs un Pire runaja warenu aistahwefchanas runu. Mehdidamā balfi wiafch aishahdija us to, ka peerahdishanas ne-efot peeteekofchās, jo wif melnee leezineeki efot muischturu nahwigi eenaidneeki. Wairaf reifās presidentam wajadseja to apfaukt. Kad wiafch nobeidsa, swehrinatee isgahja un pehz kahdas

zeturtdak stundas, klauſitajeem par patifſchanu, paſinoja:
„wainigi.“

Wiſuſ noteefaja uſ nahwi un Wiliama Brauna
mantibu noſpreeda iſleetot preeſſch jauna ſkolaa nama
buhweſ un Lipſa familijai par ſlahdeſ atlihdsinaſchanu.

Diwpaďſmita nodata.

Dſcheſ Dibdinſ un Pire — aprehkinajaſ.

Kahdaſ ſtundaſ wehlaſ Dibdinſ brauza mahjaſ.
Lipſiſ kutfcheereja un Tutka fehdeja eepretim muiſch-
turim, kurfch wahgu dibena atſwehleeſ ſmehleja zigaru.
Gelaſ bija ſlikti brugetaſ, bedrainaſ un grumbukainaſ.
Peepeſchi weenſ ſirgſ paſlupa un kriſdamaſ norahwa
otru ſew lihds. Zaur nejaufcho ſatrizinajumu, kutfcheerſ
Lipſiſ noſrita no bufaſ, Negerene ſlaxi eekleegdamahſ
pagihba un patſ Dibdinſ pee zigara ſadedſinaja pirkſtuſ.

Ar klahtefoſcho palihdsibu Negeriſ peezehlaſ, uſ-
zehla ſirguſ, ſaprawija aiſjuhgu un drihſ atkal wiſſe bija
ſahrtiba. Ari Tutka bija ahtri atſchirbuſeſ.

Pahrleezinajeſ, ſa ne ſirgeem, ne kutfcheeram neſaſ
eewehrojamaſ naw notiziſ, Dſcheſ Dibdinſ gahja leeleem
fokeem pahr eelu. Dtra puſe wiſſch apſtahjaſ un ap-
ſlatija ſahdaſ durwiſ, kur ſtahweja rakſtita: „Edwardſ,
adwokatſ un notaraſ.“

„Taſ buhſ taſ iſtaiaſ,” wiſſch buhinaja un gahja
eekſha.

Jaunaſ, loti nopeetnaſ lungſ wiſſu ſanehma, waiza-
damaſ, ſo wehloteeſ.

„Waj Juhſ ne-eſat taſ patſ adwokatſ Edwardſ,
kurfch preeſſch ſahdeem gadeem aiſſtahweja noteefato
ſapteinu Wilſonu?“

„Man toreis bija tas gods —“

„Labi — vaj zetu-inspektoram peenahlahs, atlihdsinat skahdi, kas zelahs zaur fliftu brugi?“

Drusku apdomajees Edwarda funks atbildeja:
„Ja, tas wixam peenahlahs.“

„Waj gribat usnemtees manas prahwas weschanu pret wixu?“

„Kapeh; ne!“

„Bet to wajaga ahtri, warbuht wehl schodeen, galâ west. Tahda neeka deht es negribetu wehl reis braukt us Sawannu!“

„Pee mums, Amerikâ, wiss eet ahtri,“ notars smehjahs, panehma papira loffni un eefahka prahwu fastahdit. — —

No grehtas Kulluffu aistahweschanas pahrnahzis, godajamais adwolats Pire sehdeja sawâ darba istabâ. „Slikta deena,“ wixsch kurdeja, „nekas ne pelnits, ne winnetis; tâ man reti atgadahs. Lifai no eelu brugeem es schajâ mehnesi wareschu kahdu masumixu atlizinat. Celas ir nu gan daschâ weetâ fliftas un nelihdsenas, bet — furesch eedroschinasees ar mani, flaweno likumu prateju, fakibeletees!“ — Schajâ brihdi kahds peeflauweja.

„Gesschâ!“ Pire fauja, un notars Edwards, laipni, bet nopeetni fweizinadams, eenahza istabâ.

„Nu, beedra funks, ko Zuhš wehlatees?“ Pire waižaja, eenahzejam pasneegdams frehflu; bet schis to atraidija, teifdams, ka ne-efot wakas.

„Dsches Dibdina funks, kura leetu es aistahwu, ir preefsch kahdas stundas zaur flifto eelu brugi apflahdejees un ņuhta zaur mani scho neezigo rehkinu par 1200 dolareem.“

Wareni istrubzees Pire fagrahba rehkinu un lasija:

Rehkinums

no muischtura Dscheka Dibdina, Sawannas atbildigam
zetu-inspektoram, adwokatam Pire fungam:

1.	Par fastu wahgu ruhti un israutu ilks	100 dolari
2.	„ pahrrautahm strengehm	25 „
3.	„ diwu zetgalods eewainotu firgu
ahrstefchanu	200 „
4.	Preekfch Negera Lipfa, furam kahja no-
fkrappeta, swahrki faplehsti un flimo
rofu wajadschis no jauna dseedinat .	175 „
5.	Negerenei Tutkai par atlihdsibu, tadeh
ka ta ais bailehm pagihba	200 „
6.	Dschekam Dibdinam par to, ka ar zigaru
fadedsinajis pirkstus	200 „
7.	Par nolawetu laiku un iszeestahm bailehm	100 dolari
8.	Par zitahm nepatikschanahm un skabdi,
kas wahgu ihpafschneekam zehlupees zaur
flikto brugi	200 „

Kopâ 1200 dolari.

Gluschi apstulbis no dusmahm un brihnumeem,
zetu pahrluhts islasija rehkinumu. „Kungs!“ wiasch
beidsot blahwa pehrkora balsi, „waj domajat, ka esmu
wej prahta? Ko Zuhis gribat?! Es tatschu ne-eeschu
famalfat wina flikto aisjubgu, kas faplihhis us wifu
labala zeta!“

„Pateizat Deewam, ka Dibdina fungs nedfird fchos
wahrdus. Wiasch justos apwainots,“ Edwards fazija
meerigi. „Neaismirstat ari to, tiklihds ka fchi prahwa
buhis flaji eefahkta, tad eeradisees wehl dauds ziti, kas
jutisees apflahdeti.“

„Waj tad Juhš teefcham gribat uffahkt prahwu pret mani — Sawannas zeku wirspahrluhku?“

„Tas jau ir notizis. Wehl fchodeen Jums janahf preefchâ. Te ir teefas usaizinafchana.“

„Pee joda! mani grib iskurbot!“ ismifufchais adwo-
lats iffauzahs, papirus nosweedams semê.

„Apdomajat, beedra lungs,“ Edwards teiza nopeetni,
„fa fchai prahwai nahks dauds zitas palakâ!“

Zekupahrluhks apdomajahs, peefkrehja pee naudas
flapja, iswillka kahdus selta rullifchus un nosweeda uf
galda blaudams: „Sche buhs ta nolahdetâ nauda!“

Edwards meerigi pahrfkaltija selta gabalus, iswillka
no fwahrku kabatas tinti un spalwu, parehma no
grihdas rehlinumu un kwhiteereja, fa farehmis peenah-
kofcho sumu. Kad wirsch jau bij pee durwim, Pire
to aptureja, waizadams: „Zit Juhš dabujat no fchahs
grehtu-naudas?“

„Neko. Schi nauda nospreesta preefch Negeru
flolas dibinafchanas Sawannâ.“

„Kur wirra tiks buhweta?“

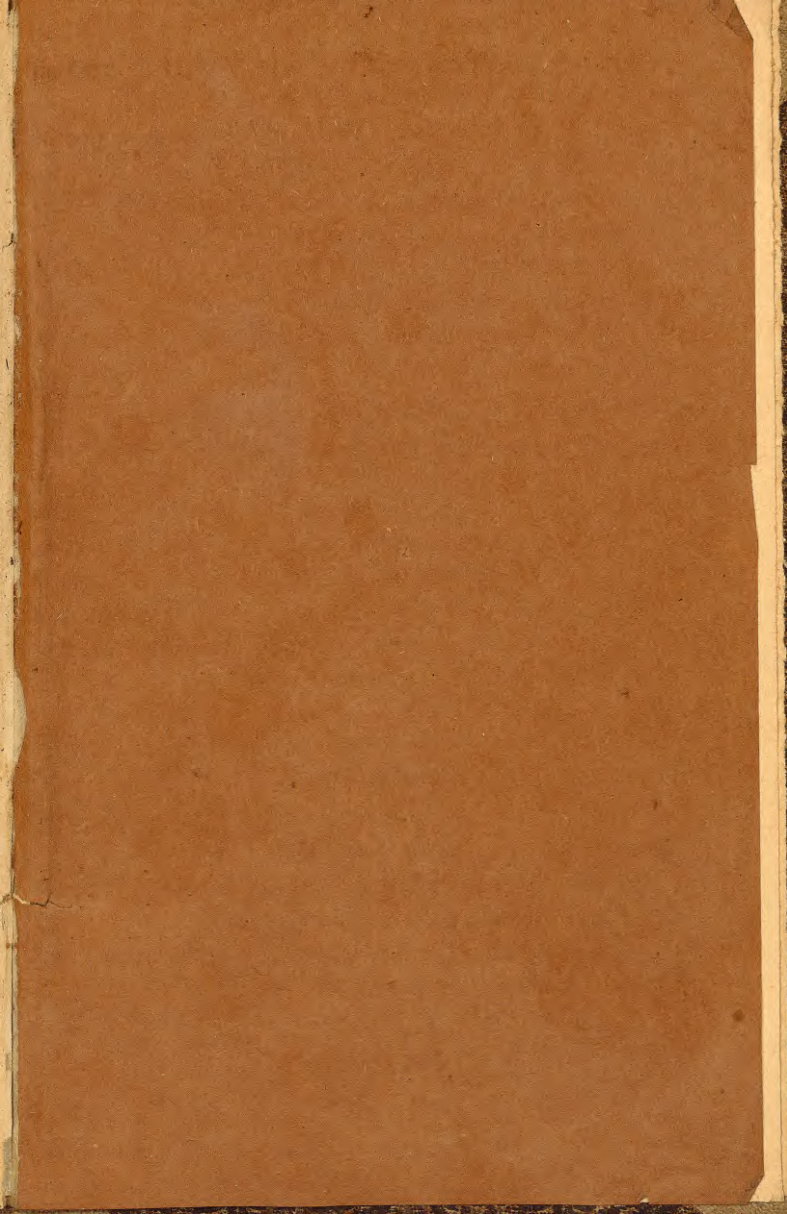
„No fchejeenes es eefchu taisni pretim, otrpus
eelas, pee Juhfu kaimixa, kurfch sawu mahju grib
pahrdot. Schi suma buhs par rofas naudu, zitu wehl
istruhkstofcho gan Deews gahdahs.“

„Waj Jums wehl kahdas atlihdsinafchanas prahwas
pret mani?“ Pire prafija gluschi fatruhzees.

„Ne,“ Edwards atbildeja, smihnedams par warena
Sawannas zeku inspektora bailehm, „Ar labu wafaru!“

75 279

M. Jakobsona drukatawâ, Rigâ,

Behweru-eelâ Nr. 5,

isnahfufchas un dabujamas schahdas jaunas grahmatas :

Atwadischanahs no weza gada un jauna gada apfweizinajums
Austra.

Frizis Reinhard's. Sauks romans trijās burtņizās.

Goda kronis tapa malā.

Kas eewehrojams pee pag. amata wihru zelschanahm. No J. Matera.
Martina Lutera majais katkisms.

Majais skolneeks jeb lajama grahmata eefahzejem.

Mihlestibas pukites.

Mihlestibas wehstulneeks.

Musikanta mihlestiba, jeb: Mi Tu mans mihlais Augustinisch.

Dufuls ij Amerikas, jeb: laimigs mehrkalis.

Peewiltas jaunekles breefmigā nahwe.

Pilnigs nekrahpošchs laika pareģis.

Sapnu grahmata.

Salamana laimes teizanta grahmata.

Selta tetsch, jeb: Naudas wara.

Selta pasazinas preeksch behrueem.

Tagadejā Riga ar šawahm Latweeschu beedribahm.

Weza un jauna pasaule ar dascheem jozigeem stahstineem.

Ihstā tautas biblioteka.

№ 1. Selts un breefmas.

№ 2. Lauvitaju wirfneeks Fra Diavolo.

№ 3. Pahsteigfchanahs mihlestibā.

№ 4. Sabesmatā parahdu sihme.

№ 5. Moru firsta meita.

№ 6. Biltweku preze, jeb: 720-kahrtiga flepkawiba.

№ 7. Sweineeka meitina Felizita.

№ 8. Ihsts blehschu stahsts.

№ 9. Ernsta lejas Roze.

№ 10. Sudraba kugis.

№ 11. Behdigais karalis.

№ 12. Behrga atreebschanahs.

№ 13. Dseltenais spots, jeb: Masfu balle.

№ 14. Jowians un Milba.

№ 15. Jf kriminal dshwes.

№ 16. Waldis un Emma.

№ 17. Laimigais prezineeks.

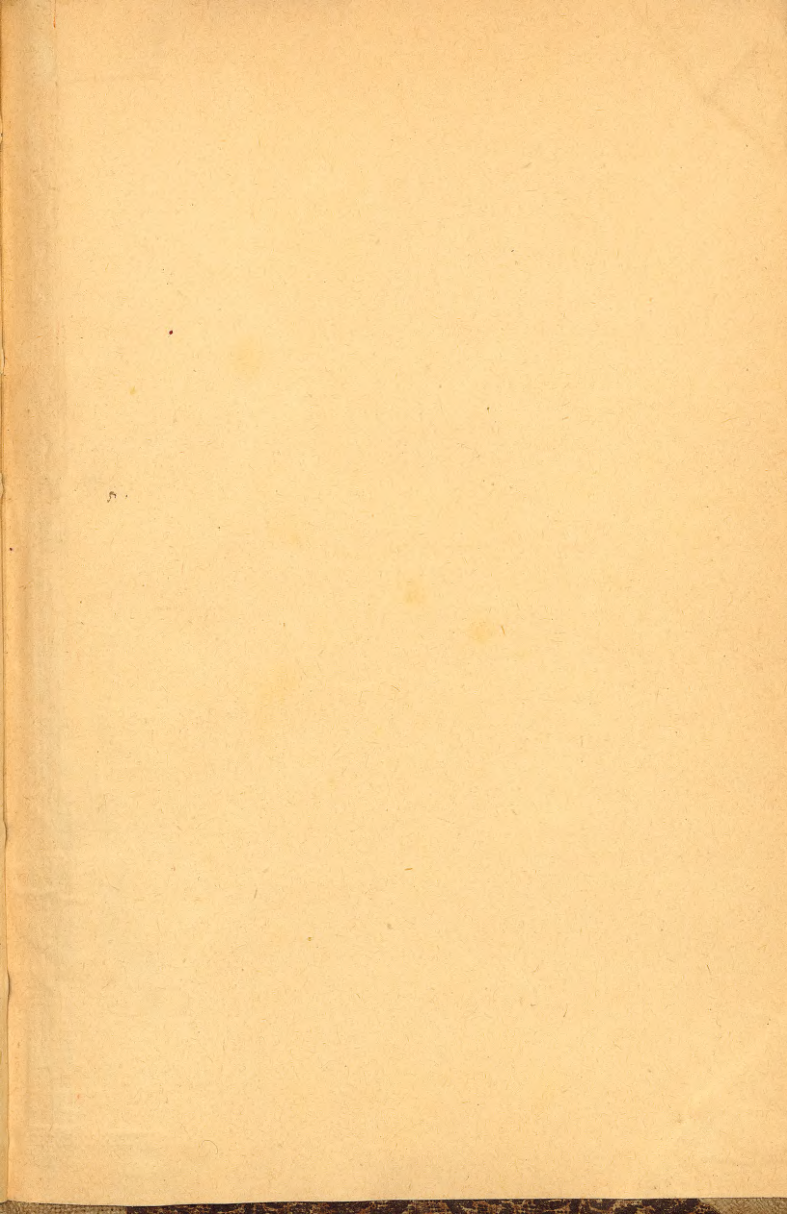
№ 18. Balihgs ihstā laikā.

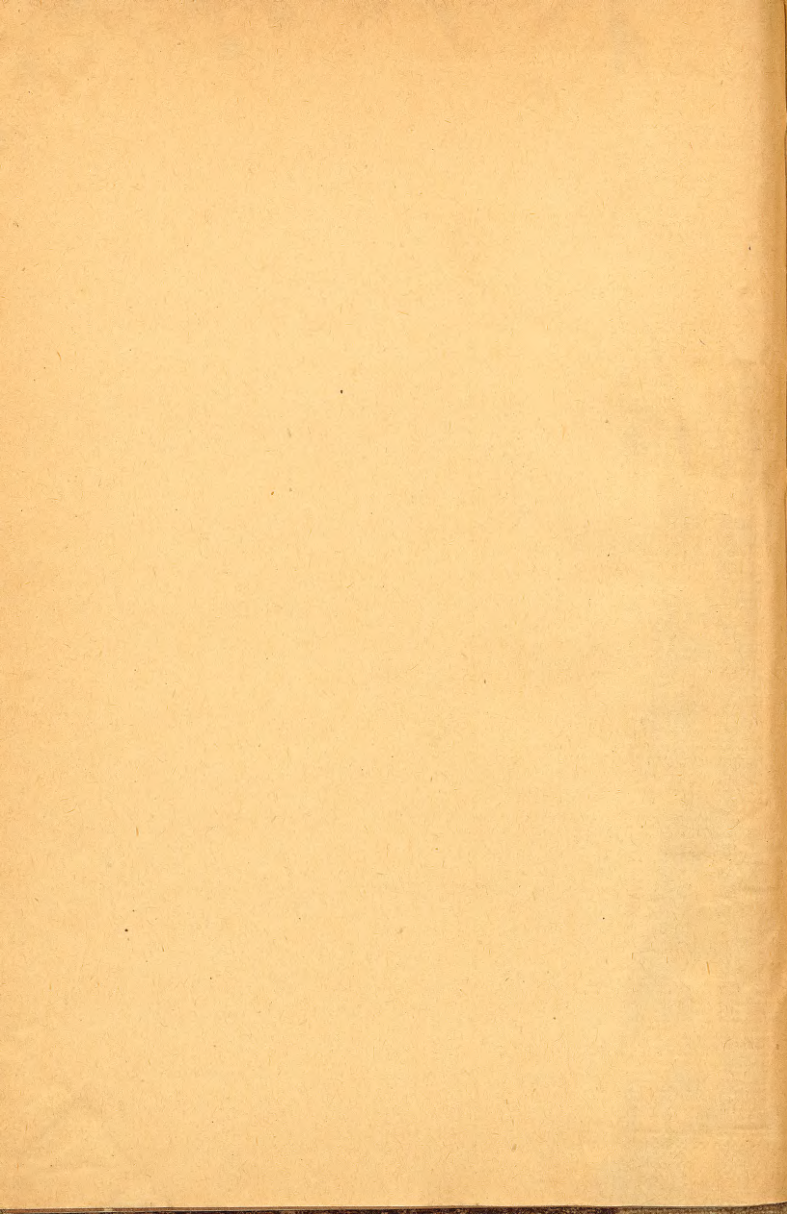
№ 19. Peteris Leclais.

№ 20. Rodewejs.

№ 21. Behdigais waronis.

№ 22. Balta wehrdsene.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309045468